

Przyjacielskie spotkanie Edwarda GIERKA z Erichem HONECKEREM

Na zaproszenie I sekretarza Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Edwarda Gierka przebywał w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w dniach 26—27 lutego 1977 roku z przyja-

cielską wizytą sekretarz generalny Komitetu Centralnego Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności i przewodniczący Rady Państwa Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Erich Honecker.

Wizyta ta stanowiła kontynuację regularnych spotkań przywódców obu partii i państw. Edward Gierek i Erich Honecker poinformowali się wzajemnie o osiągnięciach budownictwa socjalistycznego w realizacji uchwał VII Zjazdu PZPR i IX Zjazdu SED, wyrażając wielkie uznanie dla wysiłków ludzi pracy obu krajów w rozwijaniu gospodarki narodowej.

I sekretarz KC PZPR i sekretarz generalny KC SED wysoko ocenili stosunki między oboma partiami oraz między Polską Rzeczypospolitą Ludową i Niemiecką Republiką Demokratyczną, rozwijające się pomyślnie na gruncie zasad

marksizmu-leninizmu i proletariackiego internationalizmu. PZPR i SED będą nadal konsekwentnie zmierzać do zacieśniania współpracy, służącej dobru obu narodów przyczyniającej się do wzrostu siły i autorytetu wspólnoty państw socjalistycznych.

Wyrażono zadowolenie z dynamicznego rozwoju współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej między PRL i NRD. Równocześnie I sekretarz KC PZPR i sekretarz generalny KC SED stwierdzili, że coraz wyższy poziom rozwoju gospodarczego obu krajów stwarza nowe potrzeby

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

F. Castro przyjął T. Wrzasczyka

Koordynacja planów gospodarczych do r. 1980

HAWANA (PAP) Podczas wizyty na Kubie polskiej delegacji rządowej, której przewodniczył zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR, przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów PRL — wicepremier Tadeusz Wrzasczyk, został podpisany protokół o koordynacji planów gospodarczych do roku 1980 między Kubą a Polską. Ze strony kubańskiej dokument podpisał przewodniczący Centralnej Rady Planowania, Humberto Perez, ze strony polskiej — Tadeusz Wrzasczyk.

Protokół określa zasady dalszego rozwoju współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej między obydwojema krajami oraz przewiduje rozszerzenie stosunków handlowych. Przedstawiciele delegacji Kubę i PRL podkreślili owocne rezultaty przeprowadzonych rozmów, które toczyły się w serdecznej i przyjacielskiej atmosferze.

26 bm. Tadeusza Wrzasczyka przyjął Fidel Castro.

26 bm. członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR Stefan Olszowski przyjął kierownika Naczelnej Organizacji Technicznej pod przewodnictwem prezesa NOT min. Aleksandra Kopcia.

Kierownictwo NOT u S. Olszowskiego

Przedstawiciele NOT poinformowali S. Olszowskiego o stanie prac przygotowawczych do mającego się odbyć w Warszawie w dniach 22—24 kwietnia VII Kongresu Techników Polskich. S. Olszowski wysoko oceniając działalność NOT oraz stan przygotowań do VII Kongresu Techników Polskich, wskazał jednocześnie na te kierunki działań ruchu inżynierskiego, które prowadzą do pełnej realizacji uchwał VII Zjazdu Partii oraz V Plenum KC PZPR.

Nacjonalizacja w Angoli

PARYŻ (PAP) AFP podaje z Luandy, że w sobotę w dzienniku urzędowym Angoli opublikowano komunikat w sprawie nacjonalizacji majątku towarzystwa naftowego „Angol” — angolskiej filii portugalskiego ugrupowania „Sagor”. Postąpienie to jest kolejnym krokiem w serii już dokonanych przez Angolę od czasu zdobycia niepodległości, a mających na celu zapewnienie temu krajowi samodzielnego korzystania z własnych bogactw naturalnych.

Pożar w hotelu „Rossija”

MOSEWA (PAP) Wczoraj 25 bm. w moskiewskim hotelu „Rossija” wybuchł pożar. Według wstępnych danych komendy głównej straży pożarnej przyczyną pożaru była niesprawność techniczna w części maszynowej wydzielała wind. Z szczytu windyowego ogień przetrzącił się na górne piętra północnego skrzydła hotelu.

W rezultacie podjętych środków pożar został zlokalizowany. Osobom, które uciekły z powodu pożaru udzielono pomocy.

Jak podaje agencja TASS, w celu zbadania przyczyn pożaru utworzono komisję. Podejmowane są środki zmierzające do usunięcia skutków pożaru.

PONIEDZIAŁEK

28. II. 1977 R.
NR 47 (8973)
ROK XXIX
CENA 1 ZŁ
WYD. A.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

GAZETA

Południowa

DZIENNIK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ
KRAKÓW ■ NOWY SĄCZ ■ TARNÓW

Dziś

TVP przedstawi pierwszy odcinek serialu pt. „Znaki szczególne” reż. R. Żakuskiego wg. scenariusza A. Twardochleba.

a w Magazynie „Poniedziałek”

- Stanowią odrębną specyficzną grupę „klientów” prokuratur i sądów. O malwersantach pisze JANUSZ HANDEK w artykule „NA KIM CHCĄ SIĘ BOGACIĆ?” — str. 3.
- W nawiązaniu do redakcyjnej dyskusji o budownictwie mieszkaniowym w Krakowie wypowiada się na naszych łamach mgr inż. ADAM MICOREK: „WYOBRAZNIĄ BEZ REALIZMU?” — str. 5.
- JERZY MADEYSKI proponuje zwiedzenie wystawy „PAMIĄTKI PO WYBITNYCH POLAKACH” w nowym gmachu Muzeum Narodowego — str. 3.
- Chiński rolnictwo jest przedmiotem cyklicznych rozważań EDMUNDA PIEKARZA — str. 4.
- O pana JANA WINCENTA KLIMASZEWSKIEGO rządach w „Jamie Michałika” — pisze LESZEK MAZAN — str. 4.

W Karkonoszach — śnieg i słońce

CAF — Wołoszank

Milion ton stali z Huty Im. Lenina

Huta Im. Lenina dostarczyła pierwszy w br. milion ton stali — w tym ok. 2.000 ton ponad plan. Złożyły się na to ofiarne prace załóg stalowni konwertorowo-tlenowej, martenowskiej oraz jednego w naszym hutnictwie dwuwannowego pieca tandem.

Tegoroczne zadania przewidują wyprodukowanie w br. 6,7 mln ton stali, tj. o 100 tys. ton więcej niż w ub. roku. Przyczyni się do tego m. in. skracanie terminów

Działania kontrolne rządu obejmą podstawowe dziedziny gospodarki

WARSZAWA (PAP) Przywykliśmy do otygodniowych komunikatów, informujących o posiedzeniach Rady Ministrów bądź Prezydium Rządu i o poruszanych na tych posiedzeniach tematach.

Jakimi głównymi problemami zajmuje się rząd obecnie, na początku 1977 roku? Jaki ma program prac na najbliższe miesiące? Z pytaniami tymi swrócił się do rzecznika prasowego rządu — wicemin. Włodzimierza Janurka przedstawiciel Polskiej Agencji Prasowej.

— Opinia społeczna wie z oficjalnych enuncjacji, z ogłaszanych decyzji rządu oraz z publicznych wystąpień premiera Piotra Jaroszewicza, że podstawą prowadzonych prac i precyzyjnych zamierzeń, osi rządowych działań i poszukiwań są uchwały V i VI Plenum Komitetu Centralnego.

Chciałbym od razu zwrócić uwagę na moment bardzo istotny, który w działalności rządu zajmuje obecnie eksponowane miejsce. Chodzi mianowicie o wzmożenie funkcji kontrolnych rządu i wynikających stąd działań, inaczej — o stałe wnikanie na bieżąco w realizację powziętych wcześniej uchwał, postanowień i zaleceń. Ale nie tylko. Kwestią równie ważną

L. Corvalan we Włoszech

Na zaproszenie Włoskiej Partii Komunistycznej we Włoszech przebywa sekretarz generalny Komunistycznej Partii Chile, Luis Corvalan. Dziennik „Unita”, organ prasowy WPKP podkreśla 27 bm. że przyjazd Luisa Corvalana do Włoch ma wielkie polityczne znaczenie, stanowi nowy wkład w walkę demokratycznej opinii publicznej całego świata przeciwko dyktaturze junty wojskowej. Spotkania przeprowadzone w Rzymie przez przywódcę komunistów chilijskich z politykami włoskimi — podkreśla dziennik — są ważnym elementem działalności Włoch na arenie międzynarodowej, logiczną kontynuacją ich antyfaszystowskiej polityki. „Unita” zwraca uwagę na konieczność izolowania dyktatury Pinocheta, kontynuowania energicznej akcji organizacji międzynarodowych w obronie ofiar prześladowań.

Neofaszystowska prowokacja w Neapolu

Oburzenie mieszkańców Neapolu wywołała prowokacyjna demonstracja, jaką zorganizowali w sobotę w tym mieście członkowie neofaszystowskiej partii MSI. Po wiecu urządzonym w centrum Neapolu uzbrojeni w paliki neofaszyści zaczęli „rajd” po ulicach zakończony napaścią na jeden z miejsc oddziałów Włoskiej Partii Komunistycznej. Bojówkarze wybili okna lokalu i całkowicie zdemolowali jego pomieszczenia.

WASZYNGTON (PAP)

Z więzienia w Jessup w stanie Maryland ok. 20 km na południe od Baltimore, zbiegło w sobotę 10 niebezpiecznych przestępców, odsiadujących długolet-

Ucieczka dziesięciu przestępców

nie wyroki pozbawienia wolności. Sześciu ze zbiegów już raz próbowało ucieczki przed miesiącem. Policja zorganizowała zakrojoną na szeroką skalę operację, używając nawet helikopterów. Kierowcom polecono nie zabierać żadnych przegrodzonych pasażerów na drogach tego regionu. Zbiegowie nadal przebiegają na wolności. Władze obawiają się, że po dostaniu się uciekinierów do Baltimore, zaginie po nich wszelki ślad.

Średnia płaca miesięczna — prawie 4.100 złotych

Wstępnych obliczeń Narodowego Banku Polskiego wynika, że średnia płaca miesięczna w gospodarce uśrednionej wyniosła w styczniu br. 4.088 zł. Oznacza to wzrost o 273 zł czyli o 7,2 proc. w porównaniu ze styczniem 1976 r.

Mówimy o płacy nominalnej, bezwzględnej — pisze dziennikarz PAP. Jeśli natomiast chodzi o realne zarobki, to trzeba wziąć pod uwagę pewien ruch cen w górę, wpływający naturalnie na wzrost kosztów utrzymania. Kształtuje się on różnie w różnych grupach rodzin — w zależności od ich struktury konsumpcyjnej, przeciwnie jednak wyniósł w ub. r. ok. 4,5 proc. Zgodnie zatem z generalną, przyjętą u nas zasadą, wzrost płac jest znacznie poważniejszy, niż zwiększonych — wskutek ruchu cen — wydatków społeczeństwa.

Dodajmy, że łączne wynagrodzenia za pracę sięgnęły w ubiegłym miesiącu niemal 55 mld zł i były wyższe niż przed rokiem o 5,5 mld zł (o 11 proc.). Podobnie jak w całym 1976 r. także i w styczniu br. kwoty te przekraczają założenia planu.

WYŁĘŻONA PRACA KOLEJARZY

Mimo nawrotu zimy i zawiei śnieżnych, dobre tempo przewozów utrzymywali w niedzielę kolejarze południowej DOKP. Załadowano tego dnia kilkadziesiąt tysięcy ton towarów, koncentrowano się na przewozie „suchego portu” w Medyce-Zurawicy radzieckiej rudy dla Huty Im. Lenina i Huty „Kato-wice”. Dobowy plan transportu rudy kolejarze wykonali z pewną nadwyżką. Kolejarze krakowscy wyładowali też kilkadziesiąt ton towarów w miejscach ich przeznaczenia. Udało się też wywieźć całą zaplanowaną masę towarową z Huty Im. Lenina.

WYŁĘŻONA PRACA KOLEJARZY

Mimo nawrotu zimy i zawiei śnieżnych, dobre tempo przewozów utrzymywali w niedzielę kolejarze południowej DOKP. Załadowano tego dnia kilkadziesiąt tysięcy ton towarów, koncentrowano się na przewozie „suchego portu” w Medyce-Zurawicy radzieckiej rudy dla Huty Im. Lenina i Huty „Kato-wice”. Dobowy plan transportu rudy kolejarze wykonali z pewną nadwyżką. Kolejarze krakowscy wyładowali też kilkadziesiąt ton towarów w miejscach ich przeznaczenia. Udało się też wywieźć całą zaplanowaną masę towarową z Huty Im. Lenina.

25 bm. otwarto w Warszawie wystawę fotografii prasowej z okazji 25-lecia Centralnej Agencji Fotograficznej. CAF — WALCZAK — telefoto

6 zima na medal

(Inf. wł.) Wczoraj w Nowym Sączu odbyła się impreza podsumowująca tegoroczną Nieobowiązkową Akcję Zimową, której współorganizatorami byli Komenda Chorągwi Nowosądeckiej ZHP oraz redakcja „Gazety Południowej”. Ponad 100 dzieci — wyróżniających się zastępowych „VI ZIMY NA MEDAL” z tere-

W Nowosądeckiem Podsumowano VI Zimę na Medal

nu całego województwa nowosądeckiego — spotkało się w sądeckim teatrze lalek. Przygotowano tu wiele różnorodnych atrakcji. Liczne konkursy, ciekawe gry, widowiska lalkowe „Miś Bąbelek u rozbójników” były oprawą najważniejszego wydarzenia dnia — losowania 50 nagród dla uczestników „VI Zimy na Medal”.

W czasie gdy młodzi pasjonowali się ciągnięciem nagród, w klubie NOT w Nowym Sączu

Przy zakupiańskiej Szkole Podstawowej nr 2 na Krzepówkach istnieje dziecięcy i młodzieżowy zespół regionalny „Małe Maśniaki”. Tańcza i śpiewają w stylu góralskiego folkloru. Kierownikiem zespołu jest Marian Styczula. CAF — Momot

Memoriał Kornela MAKUSZYŃSKIEGO

Za zwycięstwo... tort

W atmosferze ogromnego napięcia rodziców i twardej, nieustępliwej walki zawodników w wieku od 2 do 10 lat, odbywały się wczorajsze narciarskie konkursy o MEMORIAŁ KORNELA MAKUSZYŃSKIEGO w Zakopanem. Trzydzieste już z kolei zawody zgromadziły kilka tysięcy widzów dopingujących ok. 1.500 pociech, które na trasach biegowych, zjazdowych i na skoczni na Lipkach walczyły o zwycięstwo. O tym, z jakim przejęciem

Dalsze Inicjatywy młodych

Nade wszystko liczą się konkrety

(Inf. wł.) W dalszym ciągu trwa akcja czynów społecznych i produkcyjnych, podejmowanych przez członków ZSMP w odpowiedzi na apel Krajowej Rady Aktywności Robotniczej. W ostatnich dniach, a także we wczorajszą niedzielę 50 członków ZSMP pracowało w Krakowskiej Fabryce Aparatów Pomiarowych, ich 70 organizacyjnych kolegów z ZPC „Wawel” produkowało poszukiwane na rynku krajowym stockie delikatne, także młodzi z krakowskich Zakładów Przemysłu Tytoniowego dali dodatkową produkcję.

Wśród wielu meldunków o zrealizowaniu podjętych zobowiązań warto odnotować również czyn członków ZSMP, pracowników Kombinatu Budownictwa Mieszkaniowego w Nowej Hucie. Ci ostatni w liczbie 50 pracowali wczoraj na budowie bloków nr 2 i 3 powstającego w Prokocimiu osiedla „Zastawie”. Wczoraj także wykonującą niedzielny czyn krakowską młodzież odwiedził sekretarz ZG ZSMP — Kazimierz Fortuna.

SPORT • SPORT • SPORT

Piłkarze wznovili rozgrywki

- Śląsk Wrocław — Stal Mielec 1:0
 - Górnik Zabrze — Szombierki Bytom 2:1
 - Widzew Łódź — Ruch Chorzów 1:1
 - Pogoń Szczecin — Wisła Kraków 2:1
 - Legia Warszawa — Odra Opole 1:0
 - GKS Tychy — Zagłębie Sosnowiec 1:0
 - ROW Rybnik — ŁKS Łódź 0:1
 - Lech Poznań — Arka Gdynia 0:2
- Pozostałe wyniki sportowe na str. 7 i 8

Z meczu Pogoń — Wisła. Płazewski (z lewej) i A. Szymanowski próbują zatrzymać Wojskiego. CAF — Undrę — telefoto

NOWY TYDZIEŃ

DZIEWIĄTY W 1977 ROKU

◆ **PONIEDZIAŁEK:** rusza budowa bazy kontenerowej na nabrzeżu helskim w Gdyni ◆ **WTOREK:** w Tokio inauguracja mistrzostw świata w łyżwiarstwie figurowym ◆ **ŚRODA:** w Zakopanem rozpoczęcie spartakiady klubów gwardyjskich w narciarstwie klasycznym ◆ **CZWARTEK:** 3 marca 1847 r. urodził się Alexander Graham Bell, fizyk, wynalazca telefonu ◆ **PIĄTEK:** w Zakopanem inauguracja uroczystości ku czci Karola Szymanowskiego ◆ **SOBOTA: DZIEŃ WOLNY OD PRACY:** 30 rocznica podpisania dwustronnego układu o polsko-radzieckiej współpracy naukowo-technicznej ◆ **NIEDZIELA:** mecz bokserski Polska — Jugosławia.

Muzeum Karola Szymanowskiego w willi „Atma” w Zakopanem będzie miejscem seminarium oraz koncertu poświęconego twórczości kompozytora. (Fot. Archiwum)

Stanowią odrębną, specyficzną grupę „klientów” prokuratur i sądów. Nazywa się ich przestępcami w „białych kołnierzykach”, lub po prostu malwersantami. To oni właśnie traktują społeczne mienie jak własność, z której to i owo uszczeknąć można na prywatne potrzeby. Potrzeby — dodajmy — jakże często ekskluzywne, nowobogackie, nie mające nic wspólnego nawet z życiem, które zwykliśmy określać dostatnim.

REPRESJA NIE ZALATWIA WSZYSTKIEGO

Mienie społeczne z woli ustawodawcy jest szczególnie chronione. Orzekane kary w stosunku do sprawców przestępstw gospodarczych do pobłażliwych wcale nie należą. Nieraz są to wyroki opiewające na 10, a nawet 15 lat pozbawienia wolności, grzywny liczone w setkach tysięcy złotych, przepadek całego mienia. Tak ostre represje karne powinny — zdawać by się mogło — skutecznie odstraszając potencjalnych naśladowców członków wykrytych i ukaranych gospodarczych gangów.

A tymczasem raz po raz informowani jesteśmy o kolejnych procesach wytoczonych malwersantom w różnych miastach kraju. O

przyjmowane wyłącznie osoby nie karane, o nieposzlakowanej opinii, nie nadużywające alkoholu, dające rękojmię należytej ochrony mienia społecznego” — to cytaty konkretnego przepisu, który doskonale zna i pracowni działów kadr, i szefowie przedsiębiorstw. Cóż prostszego jak stosowanie tego wymogu i solidne analizowanie kandydatów ubiegających się o posady związane z ową materialną odpowiedzialnością? Cóż prostszego, a przecież...

Przykładów przytoczyć można wiele. Ograniczmy się jednak do kilku. Oto w magazynie GS „Samopomoc Chłopska” w Niegowici przy skupie zboża zatrudniono pana uprzednio siedmiokrotnie karanego za kradzież. Magazynier z takim życiorysem natychmiast skorzystał z nadejścia okazji i zaczął po prostu kraść pszenicę. To, że powędrował do więzienia po raz ósmy nie zdejmuje wcale odpowiedzialności z ludzi, którzy złodzieja przyjęli do pracy. Inny przykład. Spółdzielnia Spożywców „Spolem” w Krakowie powierzyła obowiązki agenta w jednym z bufetów nałogowemu alkoholikowi. Agent bawił się wesoło, brylował w trakcie urządzanych przez siebie libacji aż wszystkich zakończyło się dużym miankiem. Natomiast na stacji PKP w Kokotowie zatrudniono kasjera już trzykrotnie karanego za kra-

nych zysków. Nie trzeba krasnąć, wystarczy normami odpowiednio manewrować i przekazać surowiec, który formalnie ubył, kooperując z przestępcami odbiorcom. Tak jak było to w przypadku Kusnierskiego Zakładu Produkcyjnego podległego krakowskiej Spółdzielni „Białoskórnik”. Kusnierze oszczędnie krojąc skóry nutrii i karakulów stali się posiadaczami niebagatelnej w końcu sumki przekraczającej 387 tys. zł.

Nie zawsze możliwości stwarzane przez normy ubytków wystarczają gospodarczym przestępcom. Ich pomysłowość dotyczy także zaniżania jakości produkowanych towarów. Surowce droższe zamieniane są na tańsze, aby zachować odpowiednią wagę leje się do kielbas wodę itp. Oczywiście gdyby wszędzie prowadzona była właściwie kontrola procesów technologicznych i kontrola finalna szanse spryciarzy na dodatkowe zyski stałyby się o wiele mniejsze. Niestety praktyka uczy, że i z tymi wymogami też nie jest najlepiej.

KLIMAT BEZPRAWIA

Każdy zakład pracy jest swoistym mikroświatkiem gdzie wiadomo „kto jest kto”. Tu, w gronie współpracowników trudno jest ukryć przestępcze machinacje, trudno uderzyć w przestępcę. Wiele, bardzo wiele ujaw-

strony najbliższych wobec winnych malwersanckich praktyk. Rodziny przestępcy po prostu. Trudno przecież aby żona czy mąż nie domyślił się, że za nagłą poprawą sytuacji materialnej rodziny nie kryło się nadużycie. Często przecież chodzi o sumy wieloletniowe, za które kupuje się luksusowe samochody, buduje z przepychem urządzone wille, prowadzi życie na tzw. wysokim stopniu. Nietrudno wyliczyć, że na te wszystkie zbytki nie może wystarczyć nawet wysoka pensja. Jeżeli rok, czy dwa lata wcześniej te wszystkie dobra były nieosiągalne, to teraz skąd ta nagła prosperita?

Kilkakrotnie zdarzyło mi się pisać o rodzinach, których członkowie zostali skazani na wieloletnie kary pozbawienia wolności za zabór społecznego mienia. Ileż żalów adresowanych do tego co zawiódł, tego, który lekko-myślnym postępowaniem skazał najbliższych na sytuację nie do pozazdrośczenia w końcu przyszło mi wysłuchać. Bo to i wyrok wysoki, olbrzymia grzywna, a do tego wszystkiego konfiskata mienia. Jak sen zniknął i wille i samochody i spokojne życie. Wcześniej nie było jednak tych refleksji. Wcześniej było natomiast unikanie drażliwych pytań o źródło imponujących dochodów, zadowolenie, że ma się wszystko, czego tylko dusza za-

NA KIM CHCĄ SIĘ BOGACIĆ?

rozmiarach przestępczości gospodarczej najbardziej jednak miarodajnie informują dane statystyczne. W samym tylko woj. krakowskim, biorąc pod uwagę jego obecne granice, w latach 1972—1976 za malwersację skazano 22.984 osoby, a straty jakie z tytułu działalności tych przestępców poniosła gospodarka narodowa nie licza się w dziesiątkach, lecz w setkach milionów złotych. Dodajmy od razu, że Krakowskie wcale nie jest regionem szczególnie się „wyodróżniającym” rozmiarami zaboru społecznego mienia.

Oczywiście zdecydowana większość wykrytych przestępstw gospodarczych ma indywidualny charakter. Jeden czy dwóch sprawców, prymitywne fałszerstwo lub kradzież. Niestety jednak obok tych łatwo wykrywalnych nadużyć tu i ówdzie tworzą się wieloosobowe, często świetnie zorganizowane grupy przestępcze. W ich szeregach znajdujemy i przedstawicieli kierownictw przedsiębiorstw i urzędników organów kontrolnych i zwykłych wykonawców złodziejskiej woli „mózgów”. Wystarczy bowiem powiedzieć, że aż 23 proc. oskarżonych o nadużycia, to ludzie piastujący w zakładach i spółdzielniach eksponowane stanowiska kierownicze. Nie więc dziwnego, że przy takich powiązaniach często przez długie okresy trwa działalność gangu, a bezkarność przestępstwa rodzi naiwne przekonanie, iż „my jesteśmy sprytniejsi od poprzedników i nie damy się złapać”.

Tak, z czasem i ci sprytni trafiają w końcu za kratki. Natychmiast jednak znajdują naśladowców chcących zdobyć „łatwe” pieniądze. Wspomniane, ostre sankcje karne nie odstraszają. Dla fachowców zajmujących się przestępczością gospodarczą nie jest tajemnicą, że bardzo często nadużycia stają się możliwe tylko dlatego, że nie przestrzega się podstawowych przepisów mających chronić nasze wspólne, społeczne dobro.

GODNA PODZIWIU BEZTRÓSKA

...Na stanowiska kierownicze i związane z materialną odpowiedzialnością winny być

dzie. I tym razem doszło do następnej kradzieży. Także w Zakładach Mięsnych w Krakowie wiedzieć musiano przecież, że dość wysoki odsetek zatrudnionych tutaj konwojentów i strażników to nałogowi alkoholicy. Nie dostarczano jednak ciągów podwładnych (było to wygodne) i trzeba było kolejnej afery mięsnej, by kierownictwo Zakładów ze swoich poczyną wyciągnęło właściwe, ale nieco spóźnione wnioski.

Właściwy dobór ludzi na określone stanowiska w znacznym stopniu ograniczyć może ilość gospodarczych nadużyć. Podobnie zresztą jak właściwa organizacja pracy i skrupulatnie przeprowadzane kontrole. Ale jakże często i pod tym względem spotykamy się z beztróską i najzwyczajniejszym bałaganem. Kiedy swego czasu w GS „Samopomoc Chłopska” w Proszowicach wykryto niedobór, eksperci zaskoczeni byli stosunkowo niską wysokością strat. Chodziło o manko nie przekraczające 140 tys. zł, ale we wspomnianej Spółdzielni panował taki chaos, że niedobór mógł być kilkakrotnie większy. W Proszowicach przez pięć lat nie przeprowadzano także ani jednego, nawet pobieżnego remanentu...

LIBERALNE NORMY

Badanie sądowych akt dotyczących procesów o przestępstwa gospodarcze jednoznacznie przekonuje, iż do zaboru mienia społecznego w wielu przedsiębiorstwach i zakładach w znacznym stopniu przyczyniły się zbył liberalne normy tzw. ubytków. Chodzi tutaj o dopuszczalne, a naturalne straty surowców w procesach technologicznych. Okazuje się, że wcale te straty nie muszą być aż tak duże. Wystarczy trochę staranności ze strony pracowników aby ubytki były minimalne. Ową staranność w wielu przypadkach pracownicy wykazują, lecz nie ma ona nic wspólnego z troską współgospodarzy macierzystego przedsiębiorstwa. Chodzi wyłącznie (oczywiście mówimy o malwersantach) o możliwość nielegal-

nionych przez milicję i prokuraturę nadużyć jest w dużej mierze zasługą uczciwych pracowników, którzy nie mogą patrzeć na złodziejstwo informowali organy ścigania o dokonywanych przestępstwach. Zdarza się także czasem jednak, że w konkretnym przedsiębiorstwie toleruje się na co dzień szwindle, że tworzy się klimat bezprawia. Przykładem niech będzie Chłodnia nr 2 Wojewódzkich Zakładów Chłodniczych w Krakowie. W przedsiębiorstwie tym nie reagowano na docierające sygnały o nieuczciwości niektórych pracowników i to nawet takich, którzy przypływali byli na systematycznych kradzieżach. Kolomyjka była więc mało zabawna: kradli systematycznie, jednak pozwalano im pracować w dalszym ciągu na tych samych stanowiskach.

Jeden z moich rozmówców, przewodniczący IX Wydziału Karnego Sadu Rejonowego w Krakowie sędzia mgr ZENON MARTYNIAK mówiąc o roli prewencyjnej sądu w zakresie zapobiegania przestępczości gospodarczej relacjonował stosowaną przez sędziów metodę informacji. Otóż po każdym procesie karnym o nadużycia w przypadku stwierdzenia w trakcie postępowania nieprawidłowości sprzyjających popełnieniu malwersacji konkretny zakład pracy informowany jest o organizacyjnych uchybieniach. Logiczną konsekwencją takich monitów powinno być natychmiastowe usunięcie nieprawidłowości. Logiczne, ale nie zawsze stosowane w praktyce. Tylko nieliczne przedsiębiorstwa odpowiadają sądowi na jego pisma. Często trzeba dopiero interwencji dzielnicowej lub wojewódzkiej instancji partyjnej by ten i ów dyrektor zrozumiał, że do jego podstawowych obowiązków należy nie tylko kierowanie zakładem, ale także właściwe i wszechstronne zabezpieczenie społecznego mienia.

SPOŹNIONE ŻALE

W rozważaniach o przestępczości gospodarczej trudno pominąć problem tolerancji ze

strony przestępcy. Błędem byłoby torpedowanie nekających wątpliwości naiwnym twierdzeniem, że maż czy żona jest „zaradna” lub „zaradny”. Tymczasem cudów nie ma. Nawet największa legalna zaradność nie sprawi, że pieniądzą obfitym strumieniem nagle zaczęną spadać z nieba...

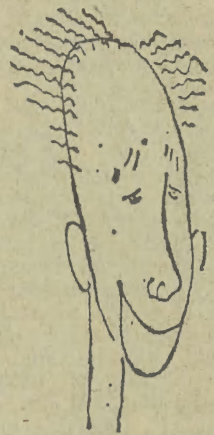
BEZ ZBYTNIEGO OPTYMIZMU

Oczywiście duża naiwnością byłoby przekonanie, że uda nam się całkowicie wyeliminować z naszego życia przestępczość gospodarczą. Faktem bezspornym jest natomiast to, iż w znacznym stopniu właśnie przez właściwe zabezpieczenie własności społecznej, dobrą organizację pracy, skuteczną kontrolę i natychmiastowe reagowanie każdego z nas na przejawy malwersacji możemy w znacznym stopniu nadużycia ograniczyć.

Temu celowi służy wiele przedsięwzięć podejmowanych i przez ustawodawcę i przez organizację polityczną i władzę administracyjną. Temu celowi służyły także ostatnie seminarium zorganizowane w Sądzie Wojewódzkim w Krakowie z udziałem prawników, przedstawicieli nauki i reprezentantów zakładów pracy woj. krakowskiego poświęcone przestępczości gospodarczej. Najlepsze nawet akty prawne, najlepsze dyrektywy nie spełnią jednak swojej roli bez społecznego zaangażowania w tę wspólną sprawę tej przytłaczającej większości uczciwych i rzetelnie pracujących Polaków, którzy mają nie tylko prawo ale i obowiązek przeciwdziałania się grupie malwersantów. Zdecydowane przeciwdziałanie się tym, którzy z efektów naszej wspólnej pracy próbują sobie zbudować pasyżnicze oazy wygodnego życia.

JANUSZ HAŃDEREK

JERZY MADEYSKI

proponuje

DZIŚ: JUBILEUSZ

gdz już po raz 25 składam czytelnikom swe propozycje do których — podkreślam — nikt nie musi się stosować. Podobnie jak ja do propozycji czynionych mi w rewanżu przez anonimowych wielbicieli (?), zaskakujących z dużą dokładnością miejsce, w które jakobym był zobowiązany ich pocłować. Inni, podpisujący się „prof. dr” bądź „dr hab.” (nazwiska nieczytelne) chętnie kwestionują mą męskość sugerując, że jestem „babą i w dodatku lezbiją” (pisownia wg oryginału), z czym ostatecznie mógłbym się zgodzić, jako że zainteresowania lesbijkę rozumiem i podzielam. Ale babą? Co to, to nie. Tym korespondentem zwracam jednak uwagę, że szanując się naukowcem nigdy nie adresuję się ad hominem. Zajmuję go wyłącznie jako nie zaś autor, choćby był nawet sodomitą z nekrofilicznym odchyleniem. Podsumowawszy jubileusz mogę przejść do jubileuszowej, więc również solennej wystawy pt.

PAMIĄTKI PO WYBITNYCH POLAKACH

w Nowym Gmachu Muzeum Narodowego. Jest ona podwójnie interesująca: jako zbiór bardzo pięknych nierzaz przedmiotów i jako wizytówka osób, do których należały. Nie bowiem nie określa człowieka tak ściśle, choć nieraz okrutnie, jak stworzone przez niego otoczenie. Czyż bowiem nie parskniemy gniewnie porównując złote i niewygodne pióro Konopnickiej ze zwykłym, lekkim i poręcznym piórem Krąszewskiego. Bądź Kościuszkowi: w poświęconej mu gablocie wspaniałe dary, ofiarowane Naczelnikowi, sąsiadują ze skromnymi aż do przesady obiektami jego prawdziwie codziennego użytku. Złoty kielich dany mu w Bristolu stoi obok drewnianej puszki na tytoń, a złocona i sadzona kamieniami głównia (czyli

brzeszczot, a nie rękojeść, jak się powszechnie sądzi) otrzymana od kupców ormiańskich leży przy bawelińskiej szlafmycy. Niekiedy zaś pamiątki każą uświadamiać sobie rzeczy oczywiste: wspaniała kołyska Joachima Lelewela dowodzi, że nawet on, ów wiecznie siedzący i kosztowny mąż ze szkolnych czytaniek był niegdyś ośeskim, zatem pewnie i młodzieńcem, w co skądinąd trudno uwierzyć. Para męskich podwiązek natomiast z napisem ku czci Stanisława Augusta napawa zdumieniem,

Pamiątki po Fryderyku Chopinie. Fot. W. KLAG

jako że le beau Stanisław, czyli piękny Stanisław, jak go nazywano, kojarzy się wyłącznie z damskimi desusami. Lub stateczna faja z pokrywka w kształcie ulańskiego czaka wręczona księżu Józefowi przez krakowskich mieszczan w r. 1809, jakże inna od krótkiego cybuszka z jakim ponoć siedzi na bagnety, nieo kiczowe relikty po Deotymie oraz cienjutka,

na rękę wątego człowieka obliczona laska Malejki obok pedzli, jakimi malował swe atletyczne płótna. Należy tu wystawie koniecznie oglądać a potem rozczuć się po własnym mieszkaniu, a zwłaszcza jego drobiazgach. Nie żebym zaraz nieśię do Muzeum, lecz by ich zbliżyć o własną osobowość. Czymś nadziwnym zajmują się dwaj młodzi artyści.

ADAM BRINCKEN I PIOTR KMIĘĆ

inaugurujący cykl ekspozycji Galerii Procesów Twórczych w „Pryzmacie” przy ul. Łobzowskiej 3. Zajmują ich destrukty, czyli dzieła zniszczone: przedarte obrazy, portrety, deformowane aż do zaniku kształtu ludzkie głowy i tym podobne działania. Wniosek z nich płynny natomiast jeden: obaj artyści są estetami, obracającymi się w kręgu klasycznego już piękna. Ich obrazy po zniszczeniu odsłaniają równie jak one smaczne tła, a początkowana twarz układa w rytm płam zgodnych z harmonią budowy ludzkiego ciała. Podobnym, choć niezamierzonym destruktem jest np. Wenus z Milo, której okaleczenie nie mogło zakłócić, a tym bardziej zniszczyć, zawarte w każdym jej fragmencie ładów matematycznych proporcji greckiej rzeźby.

Z OSTATNIEJ CHWILI

„Wesolku — pisze dla odmiany anonim — nie szargaj sztuki!” Otóż, proszę anonima, nie szargam, starając się jedynie nakłonić do naturalnego jej przyjmowania, inaczej mówiąc — zdjęcia plastyki z piedestału, na jakim bezwiednie się znalazła. Wg. anegdoty (znowe te nieprzystojne śmichy!) mistrzowi Stycie, malującemu Madonnę na kłęczkach, objawiła się Ona sama mówiąc: „Ty, Styka, nie maluj mnie na kolanach. Ty mnie maluj dobrze”. Właśnie. Nie padajmy przed sztuką na twarz, bo wtedy mało widać, lecz starajmy się ją zrozumieć. I polubić.

O CZYM MÓWI KRAJ?

szą do programu II. No, ale J. P. Gawlik zapowiada, że będzie inaczej.

Na łamach pisma „STUDENT” eksponowana rozmowa z p. prof. MARIĄ JANION, autorką m. in. pracy pt. „Literatura polska wobec wojny i okupacji”. Ta książka wywołała sporo kontrowersji, gdyż prof. Maria Janion demonizując twórczość Mirona Białoszewskiego i jego „Pamiętnik z powstania warszawskiego” pominała wielu — a o niektórych tylko napomknęła — wybitnych prozaików, którzy tragizm wojennej Polaków poświęcili swoje dzieła. Teraz w „Studentie” pod pozorem rozważań o humanistycznej próbie odpowiedzi krytykom dzieła p. Marii Janion. Twierdzi p. M. Janion, że „uczony ma obowiązek, żeby pisać również to, co dla uczonoego jest prawdą, ale co nie cieszy się zbyt wielkim uznaniem społecznym, przeciwnie, co drażni opinię społeczną i co powoduje różne przykre dysonanse”. Mówiąc to przywołuje akurat swoją książkę, która w rozprawie o Mironie Białoszewskim ma obalać panującą w naszej literaturze kanon prozy wojennej, kanon — jak powiada — w gruncie rzeczy romantyczny. Należy żałować, że prof. M. Janion nie wypowiada się: kogo należy uznać za uczonoego? Natomiast wyrokule, że „nasze społeczeństwo jest społeczeństwem w określony sposób znerwicowanym”. Możliwe, skoro przesławiony jest o tym akurat krytyk literacki. M. Janion ma pretensje do tych, którzy dzieło jej uznali za dalekie od „naukowej rzetelności i obywatelskiej przyzwyczajoności”. Rozmowę z „Studentem” z p. prof. przeprowadzili: STEFAN CHWIN i STANISŁAW ROSIEK.

Felietonista „ŻYCIA LITERACKIEGO”, znany prozaik OLGIERD TERLECKI, zawsze konsekwentnie zabiega o sprawy księgarzy. I tym razem, z właściwą sobie swadą, Olgierd Terlecki krytykuje tych, którzy próbują dyskutować na o przeznaczone Pałac Prasy w Krakowie po wprowadzeniu się redakcji „Gazety Południowej”, „Dziennika Polskiego” i „Tempa”. Krakowski Dom Książki uzyskał już promesy, wydał pieniądze na gruntowne badanie obiektu, rozstrzygnął konkurs architektoniczny na adaptację gmachu, i słusznie zdaniem O. Terleckiego Domowi Książki należy się ten budynek, który stałby się największą księgarnią w Polsce, godną tradycji wydawniczych miasta.

Tygodnik „LITERATURA” rozmawia z prof. dr hab. TADEUSZEM WIECZORKIEM, dyrektorem Instytutu Oświaty Rolniczej SGGW — AR w Warszawie: „Spośród 400 tys. absolwentów rolniczych zasadniczych szkół zawodowych zgodnie z kwalifikacjami pracuje tylko 160 tys. osób, spośród ubiegłorocznych absolwentów rolniczych pracę w gospodarstwach indywidualnych podjęło zaledwie 7,6 proc. osób. Ogólnie — co trzeci specjalista zatrudniony jest poza szeroko rozumianym kompleksem gospodarki żywnościowej. Wynika to w dużej mierze z feminizacji szkolnictwa rolniczego, zwłaszcza na poziomie średnim i wyższym, a także — co już zakrawa na ogromny paradoks — zbyt małego odsetka młodzieży pochodzenia wiejskiego w szkołach rolniczych wszystkich szczebli. Ciężko nad nim status szkół dla tych, którym nie udało się dostać gdziekolwiek indziej...” Szerzę nawyków i schematów myślowych narosłych przez lata przyzdyje nam zmieniać. Odkładać na potem już nie możemy.

„KULISTY”, tygodnik „Expressu Wieczornego”, obcho-dzą dwudziestolecie, więc numer najnowszy bardziej od-swiętowany. Liczne życzenia, do których dołącza się też „Ga-zeta Południowa” wybierając ze stronicy pt. „Ludzie chcą się bawić w kabarecie” fragment wiersza JANA PIE-TRZAKA („Pod Egidą”):

Zie jest gdy nie ma w tobie wiary
w sens życia pracy i działania
Jest nie najlepiej gdy zasady
Zmieniasz częściej niż ubrania
Ale najgorzej
Ale najgorzej — wierzę mi stary
Gdy życie mija jak węgry

Tygodnik „Kulisy” jest zawsze młody i pełen werwy!

Tygodnik „PRZEKRÓJ” o Wacusiu: „Kto rano wstaje — powiada Falczak — ten sam sobie robi śniadanie”. Ha, ha, ha!

Wynotował: BRUNON RAJCA

W „Gazecie Południowej” Nr 35 z dnia 14 lutego br. doc. dr. Juliusz Jasiński w artykule pt. „Realizm i wyobraźnia” zamieszczonej jako głos w dyskusji o sytuacji w budownictwie mieszkaniowym, z zaniepokojeniem domagał się ujawnienia źródeł słabości budownictwa mieszkaniowego w naszym regionie, a szczególnie tych jego aspektów, które negatywnie oddziałują na stopień i szybkość zaspokajania potrzeb społecznych. Zaniepokoił autora ton wypowiedzi przedstawicieli kierownictwa instytucji odpowiedzialnych za realizację programu mieszkaniowego w naszym regionie miejskim. Nawiązując do artykułu pt. „Czas realizmu” zamieszczonego w szóstym numerze „Gazety Południowej” z dnia 10 stycznia br., dopatrzył się braku konstruktywnych wniosków dla przezwyciężenia utrapienia Kraków impasu. Pracując od lat w wykonawstwie budowlanym, mając dostęp do wszystkich podstawowych materiałów statystycznych, a także uczestnicząc w pracach związanych z kolegiąlnym podejmowaniem decyzji realnych czynnych zarówno w przedsiębiorstwie jak i w Zjednoczeniu, nie mogę bez sprzeciwu przejść obojętnie obok tak sformułowanego głosu w dyskusji.

A więc do rzeczy; na wstępie założenie, że truizmem byłoby podejmowanie tematu związanego z rolą centralnego planowania, jak również obowiązku poszczególnych wykonawców, wynikających z wyznaczonych im zadań roboczych. To by nas do niczego nie doprowadziło. Zorientowany czytelnik „Gazety Południowej” wie, że zadania w zakresie budownictwa mieszkaniowego dla ludności nierolniczej województwa małopolskiego, krakowskiego na lata 1976–80 ustalone wstępnie wielkością 1,9 miliona m kw. pum zostały następnie skorygowane na plus do wysokości 2,0 miliona m kw. pum. Powstałe więc pytanie; dużo to — czy mało? Idziemy „do przodu”, czy „stojmy w miejscu”?

Doc. dr. Juliusz Jasiński powinien wiedzieć, że dynamika wzrostu budownictwa mieszkaniowego w kraju liczona wskaźnikowo dla lat krańcowych bieżącej pięciolatki, tj. rok 1980 do 1975 wykazuje się wzrostem o 135,8 proc. co oznacza, że cytowane w artykule województwa takie jak: katowickie, łódzkie, wrocławskie czy gdańskie mają dynamikę rozwoju określaną w przedziale od 99,8 proc. do 137,6 proc. Rzekomo stojący w „miejscu” Kraków legitymuje się zaś wielkością 143,8 proc. Powiedźmy więc językiem sportowym, że porównując bieżącą 5-cioletkę została utrzymana mimo wszystkich trudności na właściwym

Jeszcze raz o budownictwie mieszkaniowym w Krakowie

WYOBRAŹNIA BEZ REALIZMU

zachęcić autora artykułu do bezwzględnej krytyki braku stabilności programu budownictwa mieszkaniowego w latach ubiegłych, w którego tworzeniu osobiście brał udział. Warto rozpatrzyć także jego aspekty, jak przygotowanie inwestycji, tworzenie planów realizacyjnych, stan i wyposażenie technologiczne przedsiębiorstwa wykonawczego, a także stopień udziału planu w pomocy przez wszystkich zainteresowanych uczestników procesu inwestycyjnego, a przynajmniej jego współuczestników. Sądzę, że te właśnie sprawy uświatlił naświetlając w dyskusji opublikowanej w „Czas realizmu”, zwracając szczególną uwagę na stale pogarszające się z roku na rok spóźnienia realizacyjne w IV kwartale.

Jest przecież faktem, że w latach 1971–1975 udział efektów w IV kwartale wzrastał odpowiednio od 39 proc. do 57 proc., natomiast średnie zaangażowanie stanów surowych analogicznie malało od 32 proc. do 12 proc. Dla każdego jako tako obeznanego ze sprawą, sytuacja taka jest po prostu alarmująca. Przecież stał już tylko krok do tzw. postłogów, do V kwartału w budownictwie, szturmowaliśmy, niskiej jakości roboty wykonawczych itd. Powołało to również skutki znacznie poważniejsze, wzrastała bowiem ilość obiektów realizowanych w stanie pełnym, tj. obiektów wznoszonych w jednorocznym cyklu kalendarzowym czyli... w pozostałych trzech kwartałach.

Może autorowi artykułu podać, że znam przedsiębiorstwa, które w konsekwencji takiej działalności w latach ubiegłych — do dziś muszą reali-

zować plany, w których ani jeden z planowanych obiektów nie jest wznoszony w normalnym cyklu realizacyjnym! Czy to coś autorowi mówi? A jak należałoby skomentować fakt, że w roku bieżącym przedsiębiorstwa zgrupowane w Krakowskim Zjednoczeniu Budownictwa wykonują aż 67 proc. swoich zadań rocznych w cyklu skróconym

nowe przekazywanie terenów i placów budów pod ich użyczenie. Wymagania pod adresem służb inwestorskich są — jak widzimy — ostre, ale jedynie słuszne, jeśli program budownictwa mieszkaniowego zgodnie z uchwałami V Plenum KC PZPR mamy realizować rytmicznie i na bieżąco.

I na koniec sprawa bardzo „delikatna” — a w artykule autora mająca stanowić argument nie do odparcia, sugerujący nieorientowanemu czytelnikowi, że jednak coś tam budowlani popili; mam na myśli sprawę korekty planu o 35 tys. m kw. pum w roku ubiegłym, te 200 konkretnych mieszkań — jak mówi autor — odłożonych o kolejny rok. Wprawdzie autor — jak się zastrzeża — nie uczestniczył już w pracach nad planem 1976 r., to jednak powinien wiedzieć, że plan ten w swoim pierwotnym sformułowaniu zawierał wszystkie błędy, które obecnie sam krytykuje i których krytyka zawarta jest też w niniejszym artykule. Powtórzmy więc, że w wielkości 385 tys. m kw. pum zawarte było 374 tys. m kw. pum objęte syste-

z jednej skrajności wpadano na drugą — np. albo budujemy tylko nisko albo tylko wysoko — nie biorąc zupełnie pod uwagę wymogów stawianych przez nowoczesne i jednak wydajne fabryki domów. Doc. J. Jasińskiemu powinien być znany fakt, że w żadnym roku ubiegłej pięciolatki nie udało się w Krakowie zbilansować programu o prawidłowym stosunku zabudowy niskiej do wysokiej. To też o czymś świadczy.

Z takim programem niepowodzenia na fali powszechnej krytyki organizacji wykonawczych, po dokonaniu poważnych zmian kadrowych, przystąpiono do formowania programu działania na lata 1976–1980. Właśnie dlatego wyobraźnia regionalna stymulowana poczuciem realizmu — doprowadziła do ustalenia programu budownictwa mieszkaniowego — jak wyżej wspominałem — do dwóch milionów m kw. pum, co nie miało i nie ma nic wspólnego z ostrożnym ustawianiem zadań. Oznacza on bowiem możliwość uzyskania na koniec 1977 r. jedynie służebnej koncepcji zaawansowania obiektów roku przyszłego w wysokościach:

— 25 proc. efektów 1978 r. w stanach surowych zamkniętych i ogrzewanych,

— dalszych 35 proc. w różnym stopniu zaawansowanego montażu,

— i co najmniej 25 proc. w stanach zerowych.

Warunkiem spełnienia tych wymogów jest przygotowanie kompletnej dokumentacji technicznej, dokonanie wcześniejszych wykwaterowań bądź wyburzeń pod budownictwo osiedlowe, a także termi-

nowe przekazywanie terenów i placów budów pod ich użyczenie. Wymagania pod adresem służb inwestorskich są — jak widzimy — ostre, ale jedynie słuszne, jeśli program budownictwa mieszkaniowego zgodnie z uchwałami V Plenum KC PZPR mamy realizować rytmicznie i na bieżąco.

I na koniec sprawa bardzo „delikatna” — a w artykule autora mająca stanowić argument nie do odparcia, sugerujący nieorientowanemu czytelnikowi, że jednak coś tam budowlani popili; mam na myśli sprawę korekty planu o 35 tys. m kw. pum w roku ubiegłym, te 200 konkretnych mieszkań — jak mówi autor — odłożonych o kolejny rok. Wprawdzie autor — jak się zastrzeża — nie uczestniczył już w pracach nad planem 1976 r., to jednak powinien wiedzieć, że plan ten w swoim pierwotnym sformułowaniu zawierał wszystkie błędy, które obecnie sam krytykuje i których krytyka zawarta jest też w niniejszym artykule. Powtórzmy więc, że w wielkości 385 tys. m kw. pum zawarte było 374 tys. m kw. pum objęte syste-

z jednej skrajności wpadano na drugą — np. albo budujemy tylko nisko albo tylko wysoko — nie biorąc zupełnie pod uwagę wymogów stawianych przez nowoczesne i jednak wydajne fabryki domów. Doc. J. Jasińskiemu powinien być znany fakt, że w żadnym roku ubiegłej pięciolatki nie udało się w Krakowie zbilansować programu o prawidłowym stosunku zabudowy niskiej do wysokiej. To też o czymś świadczy.

Z takim programem niepowodzenia na fali powszechnej krytyki organizacji wykonawczych, po dokonaniu poważnych zmian kadrowych, przystąpiono do formowania programu działania na lata 1976–1980. Właśnie dlatego wyobraźnia regionalna stymulowana poczuciem realizmu — doprowadziła do ustalenia programu budownictwa mieszkaniowego — jak wyżej wspominałem — do dwóch milionów m kw. pum, co nie miało i nie ma nic wspólnego z ostrożnym ustawianiem zadań. Oznacza on bowiem możliwość uzyskania na koniec 1977 r. jedynie służebnej koncepcji zaawansowania obiektów roku przyszłego w wysokościach:

— 25 proc. efektów 1978 r. w stanach surowych zamkniętych i ogrzewanych,

— dalszych 35 proc. w różnym stopniu zaawansowanego montażu,

— i co najmniej 25 proc. w stanach zerowych.

Warunkiem spełnienia tych wymogów jest przygotowanie kompletnej dokumentacji technicznej, dokonanie wcześniejszych wykwaterowań bądź wyburzeń pod budownictwo osiedlowe, a także termi-

nowe przekazywanie terenów i placów budów pod ich użyczenie. Wymagania pod adresem służb inwestorskich są — jak widzimy — ostre, ale jedynie słuszne, jeśli program budownictwa mieszkaniowego zgodnie z uchwałami V Plenum KC PZPR mamy realizować rytmicznie i na bieżąco.

I na koniec sprawa bardzo „delikatna” — a w artykule autora mająca stanowić argument nie do odparcia, sugerujący nieorientowanemu czytelnikowi, że jednak coś tam budowlani popili; mam na myśli sprawę korekty planu o 35 tys. m kw. pum w roku ubiegłym, te 200 konkretnych mieszkań — jak mówi autor — odłożonych o kolejny rok. Wprawdzie autor — jak się zastrzeża — nie uczestniczył już w pracach nad planem 1976 r., to jednak powinien wiedzieć, że plan ten w swoim pierwotnym sformułowaniu zawierał wszystkie błędy, które obecnie sam krytykuje i których krytyka zawarta jest też w niniejszym artykule. Powtórzmy więc, że w wielkości 385 tys. m kw. pum zawarte było 374 tys. m kw. pum objęte syste-

z jednej skrajności wpadano na drugą — np. albo budujemy tylko nisko albo tylko wysoko — nie biorąc zupełnie pod uwagę wymogów stawianych przez nowoczesne i jednak wydajne fabryki domów. Doc. J. Jasińskiemu powinien być znany fakt, że w żadnym roku ubiegłej pięciolatki nie udało się w Krakowie zbilansować programu o prawidłowym stosunku zabudowy niskiej do wysokiej. To też o czymś świadczy.

Z takim programem niepowodzenia na fali powszechnej krytyki organizacji wykonawczych, po dokonaniu poważnych zmian kadrowych, przystąpiono do formowania programu działania na lata 1976–1980. Właśnie dlatego wyobraźnia regionalna stymulowana poczuciem realizmu — doprowadziła do ustalenia programu budownictwa mieszkaniowego — jak wyżej wspominałem — do dwóch milionów m kw. pum, co nie miało i nie ma nic wspólnego z ostrożnym ustawianiem zadań. Oznacza on bowiem możliwość uzyskania na koniec 1977 r. jedynie służebnej koncepcji zaawansowania obiektów roku przyszłego w wysokościach:

— 25 proc. efektów 1978 r. w stanach surowych zamkniętych i ogrzewanych,

— dalszych 35 proc. w różnym stopniu zaawansowanego montażu,

— i co najmniej 25 proc. w stanach zerowych.

Warunkiem spełnienia tych wymogów jest przygotowanie kompletnej dokumentacji technicznej, dokonanie wcześniejszych wykwaterowań bądź wyburzeń pod budownictwo osiedlowe, a także termi-

mem zleceniowym, że wyznaczało to wykonanie 36,4 proc. planu w stanach pełnych jednorocznych, a dalszych 27 proc. w skróconych cyklach, przy czym udział efektów w IV kwartale wyniósłby 57 proc. ogółu zadań rocznych! Wszelki komentarz jest tu zbędny.

pozytywnie natomiast jest to, że tak „zaniżony plan” na rok 1976 oznaczał w stosunku do roku 1975 dynamikę wzrostu 108 proc., przy średniej krajowej 107,7 proc. i przy średniej dla województw: stołeczkiego, łódzkiego, poznańskiego, wrocławskiego — w przedziale 93,0 proc. do 102,5 proc. Każdego pracownika budownictwa na pewno usatysfakcjonowało stwierdzenie autora, że budownictwo charakteryzuje się znaczną mobilnością, zdolnością do koncentracji sił i środków w przeciągu krótkiego czasu na wybranych odcinkach zadań — ale jednocześnie z całą stanowczością podkreślamy nasze dążenia do pracy bez zrywów, bez okresowej mobilizacji, bez nadmiernej przedłużania dnia pracy bądź pracy w godzinach nadliczbowych. Chcemy — tak jak każdy — mieć wolne soboty, wolne niedziele, a jeśli już pracować w te dni, to z uczuciem obywatelskiej satysfakcji, że powiększamy społeczne dobro dzięki własnej ofiarności, a nie z powodu błędów polityki planistycznej. W tym punkcie jesteśmy chyba wszyscy zgodni.

W konkluzji trzeba zatem stwierdzić, w świetle wszystkich rzeczowych argumentów, wskaźników i ocen, a przede wszystkim na podstawie wyników osiągniętych przez wykonawców, że strategia obrona przez krakowskich budowlanych — jest słuszną, ponieważ przynosi konkretne i wymierne efekty.

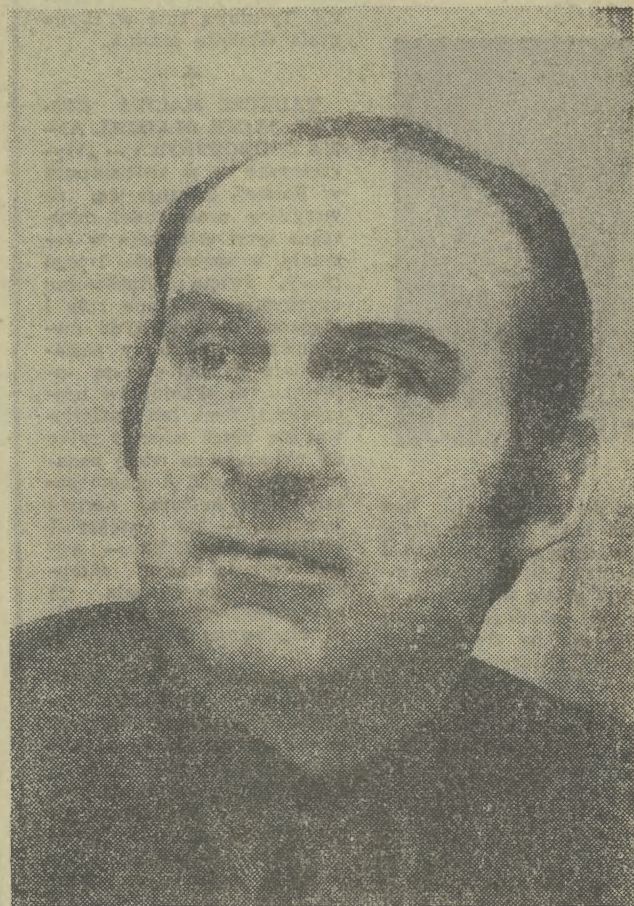
mgr inż. ADAM MICOREK

zastępca dyrektora ds. rozwoju i przygotowania produkcji Krakowskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego

OD REDAKCJI: Kierując się zasadą audiatu et altera pars reprezentowaliśmy powyżej wypowiedź przedstawiciela budownictwa na temat niełatwej sytuacji w Krakowie na tym niewłaściwym odcinku frontu inwestycyjnego. Pamiętajmy jednak, że aktualne trudności realizacyjne są w znacznej mierze rezultatem opinii, jakie występowały w budownictwie mieszkaniowym w latach poprzednich. W pogoni za oczekiwanymi przez społeczeństwo efektami i zbiorowymi przedsiębiorstwa wykonawcze nie przygotowywały bowiem w odpowiednich rozmiarach stanów surowych oraz nie wykonywały planowanych robót uźbrojenowych, które dziś stanowią „wąskie gardło” w dynamizacji tego budownictwa.

Nie chcąc przedłużać dyskusji publicznej — Redakcja zamiera wrócić do tej tematyki w gronie zaproszonych specjalistów, których opinie reprezentuje na swych łamach. Przy okazji informujemy, iż doc. dr. JULIUSZ JASIŃSKI jest autorem szeregu prac naukowych poświęconych problematyce mieszkaniowej, w tym nagrodzonej przez miasto książki, a ostatnio został powołany w skład Komisji Organizacji Przestrzennej Inwestycji i Budownictwa, działającej pod auspicjami PAN.

TWARZE polskie

Doc. dr inż. STANISŁAW KORCYŁ absolwent Wydziału Metalurgii Akademii Górniczo-Hutniczej, przed ponad 20 laty rozpoczął pracę zawodową w Instytucie Odlewnictwa w Krakowie. Obecnie pełni funkcję kierownika Zakładu Żelaza, mając w swoim dorobku 36 publikacji naukowych, 5 patentów oraz wiele udoskonaleń technicznych. Jego praca naukowa i zawodowa związana ściśle z potrzebami naszego przemysłu przyniosła szereg efektów ekonomicznych dla gospodarki kraju w dziedzinie odlewnictwa. Stanisław Korcył jest laureatem uzyskanym w 1970 r. nagrody ministra przemysłu maszynowego i ministra przemysłu ciężkiego oraz w 1972 r. nagrody Mistrza Techniki. Pracę zawodową S. Korcył łączy z aktywną działalnością społeczną, pełniąc szereg funkcji w Komisjach Związku Zawodowego Metalowców, jest wieloletnim członkiem Rady Programowej „Przeglądu Odlewnictwa”, a od 1975 r. członkiem Rady Naukowej Instytutu Odlewnictwa.

Do albumu wybrał: OTTO LINK

Ciągle podróże do Nowego Jorku, Paryża, Londynu, poznanie interesujących ludzi, niezłe zarobki — oto atrakcje, których oczekuje większość dziewcząt marzących o zawodzie stewardesy. Z takim też przeświadczeniem kandydatki zgłaszają się na specjalistyczne kursy. Rozczarowanie przychodzi szybko. Nie każda stewardesa lata ciągle na liniach zagranicznych, nie wszystkie poznają wybitnych aktorów, a zarobki wcale nie są aż tak fantastyczne. Poza tym rozmarzone dziewczyny zapominają umieścić w swoich fantazjach jeszcze jeden istotny element — przygody i to nie zawsze całkiem miłe.

Przeżyja ją m. in. stewardesa, pani Katarzyna Radzio. Był to lot z Londynu do Berlina. Podróż zapowiadała się normalnie, gdy nagle w kabinie pasażerów, pomiędzy fotelami, pojawił się gesty, czarny dym. Stewardesa — zdziwiała. Pożar! To na pewno koniec! Zaraz maszyna runie w dół!

Całym wysiłkiem woli opanowała strach. Podróżni nie mogli przecież tego dostrzec. Wtedy zaczęły się paniki... Szybko poszła do kabiny pilotów. Kapitan nie był w stanie ustalić przyczyny dymu; podczas lotu było to niemożliwe. Na razie silekni grały. Zawracać! Jak najprędzej! Już, już podejmowano te decyzje, gdy nagle dym zaczął zanikać. Może tylko na chwilę? Zdecydowano jednak lecieć dalej. Dla stewardesy minuty lotu wydłużały się w godziny. Wreszcie Berlin. Maszyna spokojnie usiadła.

A dym? Okazało się, że pochodził z rozgrzanych smarów wentylatora. Niby drobiazg, ale...

Pożar, awaria, nagła choroba pasażera — mogą się zdarzyć podczas każdego lotu. Wtedy stewardesa musi zapomnieć o sobie i pamiętać tylko o podróżnych. Oni mają prawo krzyczeć, wpadać w panikę, bać się, ona — nigdy, w żadnych okolicznościach. Musi mieć stalowe nerwy.

Od wirówki do akrobacji

Zaczyna się od gabinetu lekarskiego. Kandydatki na stewardesy przechodzą wszystkie podstawowe badania,

określające ich stan zdrowia, a także doświadczenia nieco bardziej wnikliwie. A więc od jazdy na wirówce, co umożliwia sprawdzić czy i jak działa bębenki i dziewczęta. Wiele też zgłaszających się osób podczas tych badań zostaje zdyskwalifikowanych. Te, które „przeszły”, idą na egzamin: z dwóch języków, które muszą mieć opanowane biegle oraz z wiadomości o Polsce i świecie. Komisja bierze pod uwagę również wygląd i zachowanie się kandydatek. Dziewczęta, które szczęśliwie przeszły przez to sito, są poddane ostatniej próbie — wsiadają do samolotu.

Maszyna wznosi się w powietrze i pilot zaczyna wykonywać różne figury lotnicze. Jeżeli kandydatki wytrzymują ten lot, wówczas zostają przyjęte na sześciotygodniowy kurs, po zakończeniu którego stają się stewardesami.

W niektórych ośrodkach szkoleniowych selekcja dziewcząt zgłaszających się do tej pracy jest jeszcze ostrzejsza. W Stanach Zjednoczonych np. kandydatki wpuszczane są do kabiny pasażerskiej wypełnionej ciemnym i gryzącym w oczy dymem. Pomiędzy jego kłębam i rozbyskują ogniki. Przyszła stewardesa musi w tej sytuacji zachować zimną krew, odnaleźć w ciemnościach awaryjne wyjście i wyprowadzić nim swoje koleżanki, odgrywać rolę pasażerów. Nie wszystkie dziewczęta wykazują w takich warunkach odpowiednią odporność psychiczną.

Najbardziej grywanym autorem na scenach Republiki Federalnej Niemiec — był w sezonie teatralnym 1975/76 Bertolt Brecht (podobnie jak w poprzednim sezonie). Natomiast „Zaczarowany flet” Mozarta należał do najpopularniejszych utworów muzycznych (359 wystawień) na 249 scenach RFN, Austrii i Szwajcarii.

BOKSER SPIEWAKIEM

Joe Frazier, 33-letni mistrz świata wagi ciężkiej, rezygnuje z kariery sportowej, wybrał sobie dość osobliwe zajęcie; postanowił zostać artystą estradowym. Odbył nawet jako rytm-and-bluesowy piosenkarz tournée po Europie zachodniej, które zakończyło się kompletnym fiaskiem. Nie zrażony tym, kompletował zespół i występuje teraz w Nowym Jorku z trzema innymi wokalistami, tancerzami oraz rockową orkiestrą. (h)

OKRĄGLA TWIGGY

Kto by rozpoznał w tej pulchnej, kobiecej blondynie najszczęśliwszą modelkę sprzed 10 lat, którą naśladować zaczęły wszystkie nastolatki. W pozie na pół nagiwej na pół

PIGULKI W ZCO

Wielkie ogrody zoologiczne Europy zachodniej i USA przeżywały ostatnio „kleskę urodzaju” — czyli nadmierne

KOMPUTER I POCIĄGI

Pierwszym, w pełni zautomatyzowanym dworcem kolejowym, gdzie zastosowano ste-

Znawczyźnie savoir-vivre'u

W czasie kursu słuchaczkę uczy się zasad opieki nad pasażerami, podstawowych przepisów, ratownictwa, przyrządzania napojów itd. Przewodzone są m. in. zajęcia w basenie, gdzie dziewczęta trenują postępowanie się kłamiżkami ratunkowymi i jedzą gumową. Nigdy nie wiadomo, co się może zdarzyć podczas lotu. W Polsce przyszłe stewardesy kształcone są także na Wydziale Ekonomiki Transportu Lotniczego Państwowego Studium Stenotypii i Języków Obcych.

Nie dotrzymują obietnicy

Jeszcze 16 lat temu stewardesy było zaledwie kilkanaście. Dzisiaj na polskich liniach lotniczych pracuje ich 230. W następnych latach zapotrzebowanie na dziewczęta w niebieskich mundurkach jeszcze wzrośnie. W przyszłym roku przybędzie ich kilkadziesiąt; zostaną przecież otwarte nowe linie.

W tym roku na kurs liczący 35 miejsc zgłosiło się aż ponad 100 osób. Sporo kandydatek, pytanych przez komisję jak długo zamierzają pracować na pokładzie, odpowiada że dwa, może najwyżej trzy lata. Rzadko kiedy ta obietnica bywa dotrzymywana. Jeżeli stewardesie nie przeszkadza warunki zdrowotne lub rodzinne, pracuje ona długo, to znaczy do 38 roku życia, a dopiero potem panie przechodzą do zajęć na ziemi.

PAMIĘTNIKI MARLENY

Marlena Dietrich obchodziła niedawno swe 75 urodziny. Po-

rowanie komputerowe ponad 500 zwróceniami na torach — jest Bazylea-Muttenz II w Szwajcarii. Cały system komputerowy wraz z wężem sterowania i „mapą” połączeń to- rowych został przygotowany przez firmę Siemens.

FILMOWE DZIECI

Jest ich na świecie bardzo dużo. Wstępują w ślady rodziców, ale nie zawsze udaje im się to tak dobrze jak np. dzieciom Henry'emu Fondy, którego córka, Jane Fonda talentem i popularnością pokobiła ojca. Ostatnio 37-letni syn Johna Wayne'a, Patrick, podobnie jak ojciec rości i dobrze zbudowany, kręci w Hollywood swój pierwszy film. Występuje w roli Słabada („Sinbad and the Eye of the Tiger”), a wraz z nim gra 23-letnia córka Tyrone'a Powera. (h)

ROZMAŃZANIE SIĘ ZWIERZĄT

Celem regulacji urodzin, dyrekcja niektórych ZOO amerykańskich oraz angielskich wprowadziła do życia seksualnego zwierząt... pigułki antykoncepcyjne. Podobnie jednak, jak u ludzi, zaobserwowano działanie uboczne pigułek. Lwy traciły grzywy, lwyce częściej owłosienia. Więc np. w bostońskim ZOO wrócono do metod pilnowania zwierząt podczas okresu rui. Ale strażnicy także zasypiali — i przyrost naturalny w zwierzęcu powrócił do normy...

ROZMAŃZANIE SIĘ ZWIERZĄT

ROZMAŃZANIE SIĘ ZWIERZĄT

Miłośniczki psychologii i turystyki

Na czym polega atrakcyjność profesji? — pytam Katarzynę Radzio i jej koleżankę Marię Skibicką, które w zawodzie pracują już kilkanaście lat.

Obie trafiły do LOT-u właściwie przez przypadek. Decyzji tej jednak nie żałują; dzięki swojemu zawodowi mogły poznać wiele krajów, ludzi, obyczajów. Bywały w sytuacjach, w których nigdy by się w życiu nie znalazły, gdyby nie obrały sobie tego zawodu.

Sama praca jest... dość monotonna, a zarazem — ciekawa. Czas miją tu, cztery razy szybciej niż na ziemi. Wadą profesji jest brak perspektyw zawodowych — trudno tu awansować.

„Zdarza się...”

Dziecko nie stanowi przeszkody w wykonywaniu zawodu. W związku z macierzyństwem dziewczęta dostają normalny urlop. A mężowie? Z tym bywa różnie. Nie wszyscy oni są zachwyceni zawodem swych żon. Niektórzy woliliby widzieć je w domu, przy dzieciach, albo też pracujące w bardziej unormowanych godzinach.

Takie poglądy reprezentują nawet mężowie — piloci. Może jest w tym wszystkim trochę i zwykłego niepokoju (zazdrości)? Mąż nierazko obawia się, że jego żona może spotkać wyjątkowo przystojnego pasażera i... Czy tak bywa? — pytam obie stewardesy. Panie przeczą, choć po chwili dodają, że... wyjątkowo zdarza się, iż podróżni próbują umilżyć, zwłaszcza południowcy. Dziewczęta w takich sytuacjach obdarzają panów uprzejmym „zawodowym” uśmiechem. Lodowały.

Okrutna grzeczność...

MAREK GODLEWSKI

POD ADRESEM: KRAKOWSKIEGO TOWARZYSTWA FOTOGRAFICZNEGO

MIROSLAV DAVIDEK (CSRS): Portret

MIROSLAV DAVIDEK (CSRS): Portret

kto o tym wie?

Księgarnia „Poniedziałku”

STANISŁAW HADYNA — „Droga do hymnu”. Autor, kompozytor i dyrygent, twórca zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk” i jego wieloletni kierownik artystyczny, jest znany nie tylko ze swej bogatej

wiedzy, prawości i podłości, współczucie i zawiść. Opowieść „Droga do hymnu” ze zbioru pod tym samym tytułem, który ukazał się nakładem olsztyńskiego wydawnictwa „Pojezierze”, doczekała się wioskiej ekranizacji. Tytułową rolę w filmie grała Giuletta Masina.

TADEUSZ MACIEJ CIOŁEK, JACEK OŁĘDZKI, ANNA ZADROŻYŃSKA — „Wy-rzeczysko — o świętowaniu w Polsce”. Okazuje się, że wszystkie uroczystości dotyczące życia człowieka w rodzinie, w społeczności i jego pracy, święta współczesne odgrywają podobne role i rządzone są podobnymi mechanizmami. Autorzy zastanawiają się nad sensem ujawnianych składników uroczystości. Sens ten kształtował się przez wieki i tylko on wskazuje na istotę badane-go problemu. A warto pamiętać, że kultura narodu polskiego — jak większość kultur europejskich — wyrosła z pnia kultur chińskich. Książka ukazała się nakładem Ludowej Spółdzielni Wydawniczej.

Konstrukcja książki **STANISŁAWA KWIATKOWSKIEGO** — „Słowo i emocje w propagandzie”, jej układ i zakres problemowy — wynika z przyjęcia tezy o niedocenianiu, w oddziaływaniu za pośrednictwem słowa, środków emocjonalnych. Autor stara się wykazać, że jest to stanowisko niewłaściwe i szkodziło w uwag na skuteczność oddziaływania. Nakładem „Książki i Wiedzy”.

KSIEGARNIA „PONIEDZIAŁKU” poleca ponadto: **JAROSŁAWA HASKA** — „Przegląd wojny światowej” nakładem PIW, **WOJCIECHA ŻUKOWSKIEGO** — „Kamienne tablice” nakładem wydawnictwa MON, **NORMANA MAILERA** — „Nadzy i martwi” nakładem PIW oraz mały przewodnik turystyczny „Szwajcaria” nakładem Krajowej Agencji Wydawniczej.

radę opinie

podaje **WOJCIECH MACHNICKI**

Czyste światła — bezpieczniejsza jazda

Biota na jeźdźniach — zwłaszcza obecnie — nie brakuje. Jego drobne cząsteczki unoszone w powietrze kołami pojazdów osiadają na nadwoziach samochodów skutecznie je zanieczyszczając. Najmniejszy kłopot z oczyszczeniem przedniej szyby — mieszanka wody z lazurem dozwolona przez spryskiwacze ułatwia zadanie wyderaczkom. Warto jednak pamiętać o utrzymaniu w czystości również reflektorów. Na razie tylko nieliczne samochody posiadają spryskiwacze i wyderaczki światła przednich i kto nie jest szczęśliwym posiadaczem „volvo” czy „saaba” powinien co 40–50 km zatrzymać się i przetrzeć wilgotną gąbką szklę reflektorów. Zwalacza jeżeli jazda odbywa się nocą. Jak bowiem obliczyli specjaliści warstwa biota na szklach reflektorów pochłania niekiedy i 50 proc. strumienia świetlnego, znacznie pogarszając widoczność.

Nie wolno przy tym zapominać, że równie ważne jest oczyszczanie światła tylnych samochodów. Niewidoczne, pokryte błotem klosze lamp „stopu” czy kierunkowskazów mogą w efekcie spowodować najechanie z tyłu przez inny pojazd.

Niektórzy zachodnioeuropejscy konstruktorzy dużą wagę przykładają do spraw właściwego oświetlenia nie tylko przedniej, lecz i tylnej części samochodu. Przykładem mogą być „mercedesy” wyposażone w tylne światła z kloszem o stosunkowo dużej powierzchni, w dodatku nie gładkim, lecz pokrytym głębokimi rowkami. Zauważono bowiem, iż błoto lub śnieg pokrywają klosz o takiej konstrukcji nierównomiernie, dzięki czemu w złych nawet warunkach atmosferycznych światła są zawsze widoczne. Ale i to nie zwalnia właścicieli tych luksusowych pojazdów od dbałości o czystość tylnych lamp.

NAJMOCNIEJSZY SAMOCHÓD ŚWIATA

Spory, który samochód ma silnik o największej mocy rozstrzygnął inżynier P. Jameson z Wielkiej Brytanii, wnoszącemu budując pojazd-monstrum. Ten sześciokołowy samochód (choć tylko z dwoma miejscami siedzącymi) wyposażony został w lotniczy, 12-cylindrowy silnik firmy ROLLS-ROYCE o pojemności 27 000 cm sześć. i mocy 1760 KM! Mocniejszego już nie ma...

NIEBEZPIECZNE CIEŻARÓWKI I AUTOBUSY

W ciągu roku skontrolowano w RFN 157 582 ciężarówki i autobusy. Wśród nich usterek nie miało za ledwie 32,6 proc. pojazdów, 50 proc. miało niewielkie usterek, 17,4 proc. usterek poważne, zaś 53 samochody natychmiast wycofano z ruchu jako niebezpieczne.

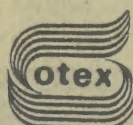

„Volkswagen” tzw. „chrabasz” lub „garbus” przeszedł do historii motoryzacji, jego następca — „volkswagen golf” cieszy się dużym powodzeniem u nabywców, o czym świadczy fakt sprzedaży 1 miliona tych wozów w ciągu 21 miesięcy od momentu podjęcia produkcji. Czy na równie wielki sukces ekonomiczny może liczyć kolejny samochód koncernu VOLKSWAGEN, model „derby”, który za kilka tygodni ukazuje się w salonach motoryzacyjnych RFN? Jest to wóz zbudowany na bazie produkowanego już modelu „polo”, jednak ze zmienionym, klasycznym w kształtach nadwoziem. Zamiast ścieplej tylniej jego części zastosowano konwencjonalną kłapę połączoną z tylną szybą. Dzięki temu bagażnik ma pojemność 440 litrów („polo” 236 l).

Wkrótce „Dzień Kobiet”

8
marca

WOJEWÓDZKIE PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLU WEWNĘTRZNEGO, ODDZIAŁ OBROTU UBIORAMI „OTEX” w KRAKOWIE — z myślą o Paniach organizuje

KIERMASZE w hali KS «Korona»

w DNIACH 27 LUTEGO — 6 MARCA

w dni powszednie w godzinach 10–18, w niedzielę 27 lutego, w godzinach 10–16 i w niedzielę 6 marca w godzinach 10–15 ♦ z wyrobami dziewiarskimi ♦ pończoszniczymi ♦ obuwicznymi ♦ konfekcyjnymi ♦ oraz galanterią skórzaną i odzieżową — oraz

W DNIACH 28 LUTEGO — 8 MARCA, w godzinach pracy sklepów, oferując:

- w pawilonie handlowym „Hermes” przy ul. UŁANÓW 1: tkaniny sukienkowe, krajowe i importowane (jersey)
- w sklepie przy ul. 18 STYCZNIA 14: tanie tkaniny sukienkowe
- w sklepie w NOWEJ HUCIE na os. UROCZYM 18: tkaniny sukienkowe (duży wybór)!

ZAPRASZAMY

Samojezdną

ŁADOWARKĘ wyciągową

typ „EMPOR” względnie inną o podobnych walorach użytkowych oraz CZĘŚCI ZAMIENNE do tego typu urządzeń — **KUPIA Nowotarskie Zakłady Przemysłu Skórzanego „PODHAŁE”** — Zakład Garbarski w Krakowie, al. Krasińskiego nr 11b. K-1232

POMIESZCZEŃ w NOWYM SĄCZU

(kilka pokoi) nadających się na biura, usytuowanych w centrum miasta, z możliwością podłączenia aparatów telefonicznych, POSZUKUJE „Spółem” Wojewódzka Spółdzielnia Spożywców Oddział w Nowym Sączu. — Oferty uprasza się kierować do Działu Administracji — Nowy Sącz, ul. Zygmuntońska 17, telefon 213-61. K-1138

OGRANICZENIA RUCHU NA DROGACH PUBLICZNYCH RDP w TARNOWIE

Rejon Dróg Publicznych w Tarnowie — zawiadamia wszystkich użytkowników dróg, że w związku z wystąpieniem przełomów wiosennych, zostaje wprowadzone sukcesywne ograniczenie ruchu na drogach publicznych.

Ograniczenie ruchu dotyczy zarówno tożnau samochodów, jak i szybkości pojazdów, co określone zostanie odpowiednim oznakowaniem dróg.

Ograniczenie nie dotyczy autobusów kursowych PKS i WPK, samochodów dowożących ludzi do pracy, pod warunkiem nie przekroczenia nominalnej dopuszczalnej liczby pasażerów oraz samochodów będących w dyspozycji RDP Tarnów.

Wprowadzone ograniczenie ruchu obowiązować będzie aż do odwołania.

Podstawa prawna: — ustawa o drogach publicznych z dnia 20 marca 1962 r. (Dz. U. nr 20, art. 24).

Wszelkich informacji dotyczących wprowadzonych ograniczeń udziela RDP w Tarnowie, ul. Tuchowska 25, w godzinach 7–15, nr telefonu 58-05, 41-91. K-1447

WIOSENNE WARUNKI SPRZEDAŻY

SAMOCODÓW W EKSPORCIE WEWNĘTRZNYM

za waluty obce

PHZ PM POL-MOT BIURO EKSPORTU WEWNĘTRZNEGO 03-464 WARSZAWA, pl. Leńskiego 10

uprzejmie informuje, że z dniem 25 stycznia 1977 roku wprowadzono nowe zasady wplat na samochody w wykonaniu standard

FIAT 125p/1500, FIAT 126p, ZASTAVA 1100p

pod warunkiem złożenia zamówienia do dnia 30 marca 1977 roku i odbioru samochodów FIAT 125 p i 126 p do 31 marca br., a ZASTAVA 1100 p od 1 kwietnia do 30 maja br.

Szczegółowych informacji o wiosennych zasadach sprzedaży udzielają oraz wplaty przyjmują wszystkie placówki Banku PKO SA na terenie kraju.

PHZ POL-MOT, BEW zastrzega sobie możliwość skrócenia okresu przyjmowania wplat w oparciu o wiosenne warunki sprzedaży. K-730

Nauka

KURSY obsługi pistoletu „Grom”, obsługi dźwigu towarowo-osobowego oraz urządzeń chłodniczych — organizuje Zakład Doskonalenia Zawodowego w Krakowie. — Wpisy: Kraków, ul. DIETLA 38, telefon 639-41. K-913

KURSY przygotowujące do egzaminów cześciadniczych i mistrzowskich — we wszystkich zawodach — organizuje Zakład Doskonalenia Zawodowego w Krakowie. — Wpisy: Kraków, ul. DIETLA 38, tel. 639-41, oraz Ośrodek Informacji Usługowej WUS „Gromada”, Kraków, ul. FLORIAŃSKA 20, telefon 200-44, 565-88. K-904

KURSY dla Pań — kroju i szycia, dziewiarswa ręcznego i dziewiarswa maszynowego — organizuje WZS „Oświata”, Kraków, ul. Mazowiecka 8, tel. 334-72, 394-23. K-1411

SZYZKO przygotowuje do egzaminu eksternistycznego z zakresu liceum ogólnokształcącego — Zarząd Krakowski Towarzystwa Wiedzy Powszechnej, Kraków, Basztowa 15, IV p., codziennie, z wyjątkiem sobót, w godz. 12–14. K-437

WPISY na korespondencyjne kursy kreszeń technicznych oraz kosztorysowania przyjmują, szczegółowych pisemnych informacji udziela „Oświata”, 31-139 Kraków, ul. Spasowskiego 8 (przedłużenie ul. Siemiradzkiego). K-548

Kupno

LEWY, przedni blotnik do Forda Cortiny, 1967–1970 — kupię. Kraków, tel. 759-39. g-5691

Lokale

OLSZTYN! M-3 kwaterunek, nowe budownictwo — zamieniam na mieszkanie na Podhalu, Olsztyn, Poprzeczna 3/26, Józef Bażycki. P-36

STUDENT poszukuje mieszkania. Oferty 6074 „Prasa” Kraków, Wiślna 2.

Sprzedaż

WOLGA „Gaz 24” — rok produkcji 1972 — sprzedam. Nowy Targ, telefon 38-45. g-5825

FIAT 125p — 1500, rok produkcji 1974, z nowym silnikiem oraz Żuk A03 skrzyniowy, z pianką — sprzedam. Zgłoszenia: Dębica, Kolejowa 15, telefon 35-74. P-43

SKODA S-100, przebieg 30.000 km — sprzedam. Bolesław Mazur, Żyrardów 115, kolo Dębicy, telefon 12-91. P-45

CIĄGNIK „Zetor” niski, plug, przyczepa czterokołowa, silnik 20 kW krótko-zwarty, dobry stan — sprzedam. Cena przystępna. Czesław Drzyzga, Dąbie, tel. Zegartowice 10. g-5668

Różne

UWAGA dla kierowców! Zakład mechaniki maszyn dziewiarskich, Mirosław Królczak, 93-460 Łódź, Jesiotrowa 25, wykonuje na zamówienia, w krótkim terminie, z gwarancją, maszyny dziewiarskie dwupłytkowe, od Nr 5 do Nr 8. K-1534

CIEKAWY oferty krajowe i zagraniczne posiada Biuro Matrymonialne „Apolonia” — Supsk, skrytka pocztowa 33. Adresy wysyła natychmiast. A-11

USZCZELNIANIE okien — metodą szwedzką, mechanizację okien szwedzkich (również poza Krakowem) wykonuje zakład usługowy — Bochenek — Sławik — Kraków, telefon 281-83, do godz. 15. g-5333

PASY przepuklinowe — (sprężynowe) — pasy brzusne lecznicze, pooperacyjne, wykonuje (wysyła) — ortopeda Zdzisławski, ul. Stradom 11, 31-068 Kraków. g-374

PRZETARGI

Tarnowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego w Tarnowie, ul. Krakowska 17 — ogłasza, że **W DRODZE PRZETARGU NIEOGRANICZONEGO** sprzeda:

— ciągnik Ursus C-330, nr rej. KT-7559, nr ciąg. 124710, nr silnika 02152/74. Przetarg odbędzie się w dniu 15 marca 1977 roku, o godzinie 11, w Zakładzie Mechanizacji „Transportu” w Tarnowie, ul. Przemysłowa 27. W wypadku niedojścia do skutku I przetargu, w tym samym dniu i miejscu odbędzie się II przetarg o godzinie 14.

Cena wywoławcza wynosi 12.025 zł. Wymieniony pojazd można oglądać w Zakładzie Mechanizacji i Transportu Tarnów, ul. Przemysłowa 27, w godz. 11–13.

Przystępujący do przetargu winni wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej I przetargu, w kasie TPBO Tarnów, ul. Krakowska 17, w godzinach 8–11, najpóźniej w przeddzień przetargu.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu, bez obowiązku podania przyczyn. K-1451

Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Pilźnie, woj. tarnowskie — **SPRZEDA W DRODZE PRZETARGU NIEOGRANICZONEGO**:

— samochód ciężarowy marki Żuk, typ A-09, rok produkcji 1972, nr rej. RE-3279, nr silnika 279921, nr podwozia 131907, stopień zużycia 75 proc.

Cena wywoławcza wynosi 34.000 zł. Samochód można oglądać w magazynie Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Pilźnie (Pilznówek).

Przetarg odbędzie się w dniu 14 marca 1977 roku, o godzinie 11 i 14, w Biurze Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Pilźnie, Rynek 1.

W przypadku niedojścia do skutku sprzedaży w pierwszym, wyżej ustalonym terminie, sprzedaż na warunkach drugiego przetargu odbędzie się w tym samym miejscu i dniu, o godzinie 14.

Cena wywoławcza w II przetargu obniżona zostanie do 30 proc. w stosunku do ceny w I przetargu.

Przystępujący do przetargu winni wpłacić osobiście wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej w Banku Spółdzielczym w Pilźnie na konto Nr. 85140-778 NBP — Oddział Dębica, najpóźniej dzień przed datą I przetargu.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu, bez obowiązku podania przyczyn. K-1492

Wojewódzka Kolumna Transportu Sanitarnego w Nowym Sączu, ul. Śniadeckich 15 — **SPRZEDA W DRODZE PRZETARGU NIEOGRANICZONEGO** niżej wymienione pojazdy:

- 1) samochód ciężarowy marki Żuk A 03, nr podwozia 80635, nr silnika 323097, nr rejestracyjny KL 07 19 — cena wywoławcza 37.400 zł
- 2) samochód sanitarny m-ki Warszawa 223A, nr podwozia 233616, nr silnika 142840, nr rejestracyjny KE 21 60 — cena wywoławcza 46.000 zł
- 3) samochód sanitarny m-ki Warszawa 223A, nr podwozia 227788, nr silnika 124089, nr rej. KE 38 56 — cena wywoławcza 25.300 zł
- 4) samochód sanitarny m-ki Warszawa 223A, nr podwozia 233746, nr silnika 159655, nr rejestracyjny RG 15 42 — cena wywoławcza 25.300 zł
- 5) samochód sanitarny m-ki Warszawa 223A, nr podwozia 335802, nr silnika 005926, nr rejestracyjny KG 17 38 — cena wywoławcza 28.750 zł
- 6) samochód sanitarny m-ki Warszawa 223A, nr podwozia 254352, nr silnika 209717, nr rejestracyjny 27 04 KG — cena wywoławcza 34.500 zł
- 7) samochód sanitarny m-ki Nysa 521, nr podwozia 91214, nr silnika 153399, nr rejestracyjny KG 32 81 — cena wywoławcza 44.400 zł

Przetarg odbędzie się w dniu 18 marca 1977 roku, o godzinie 8, w Wojewódzkiej Kolumnie Transportu Sanitarnego — w Nowym Sączu, ul. Śniadeckich 15.

Pojazdy można oglądać codziennie w godzinach 10–13, z tym, że pojazdy ad. 1, 2, 3, 4 — w WKTS Nowy Sącz, ul. Śniadeckich 15, pojazdy ad. 5, 6, 7 — w RKTS Nowy Targ, ul. Szpitalna 12.

W przypadku niedojścia do skutku I przetargu, II przetarg odbędzie się w tym samym dniu.

Przystępujący do przetargu zobowiązani są wpłacić wadium, w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej, w przeddzień przetargu, w godzinach 7–15, w kasie WKTS w Nowym Sączu, ul. Śniadeckich 15.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu, bez obowiązku podania przyczyn. K-1455

Uwaga! Służby Zaopatrzenia!

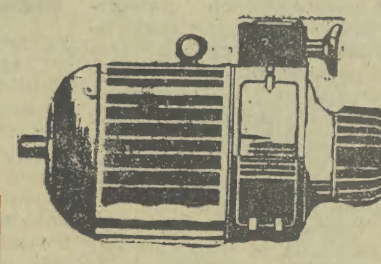

PP CENTRALA TECHNICZNA KRAKOWSKIE BIURO SPRZEDAŻY PUNKT ZAOPATRZENIA nr 27 w KRAKOWIE, al. 29 LISTOPADA 17 telefon 142-20

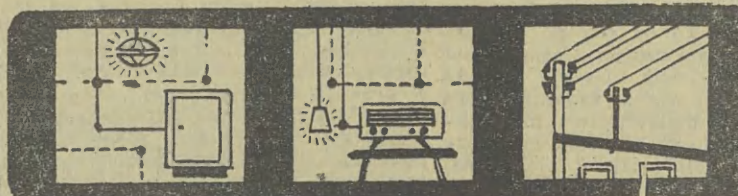
oferuje wózki transportowe

- typ A-3 platformowe z bokami, czterokołowe
- typ B-2 do beczek, dwukołowe
- typ B-3 platformowe czterokołowe
- typ PT-2 do balonów o poj. 60 l, dwukołowe
- typ M-2p dwukołowe
- szafki narzędziowe o wymiarach 814x629x282. K-1002

PRZEWIJANIE SILNIKÓW ELEKTRYCZNYCH

(wszystkie typy) o mocy od 0,3 kW do 12 kW, również do pralek — oraz

instalacje elektryczne

łącznie z przyłączami napowietrznymi — **WYKONUJĄ NA ZAMÓWIENIA OSÓB PRYWATNYCH** — Zakłady Metalowo - Drzewne, Spółdzielnia Pracy „Pokój” — Zakład Elektroinstalacyjny

w Tarnowie, ul. LWOWSKA 3

Silniki elektryczne przeważają w terminie natychmiastowym. K-1100

MIESZKAŃCY KRAKOWA!

Najkorzystniej i najlepiej wyczyścić garderobę wiosenną i letnią w okresie zimowym!

Bруд niszczy włókna, a plamy utrwalają się, w rezultacie czego garderoba ulega nieodwracalnym procesom niszczenia.

Nie zwlekajcie więc i dostarczcie garderobę do czyszczenia w najbliższym punkcie przyjęć naszej Spółdzielni.

PRALNICA SPÓŁDZIELNIA PRACY w KRAKOWIE K-637

DYREKCJA REJONOWA KOLEI PAŃSTWOWYCH w KRAKOWIE wraz z **WOJEWÓDZKĄ KOMENDĄ OHP w TARNOWIE**

ogłaszają PRZYJĘCIA do 42-4

Ochotniczego Hufca Pracy KOLEGO!

Jeżeli ukończyłeś 18 lat, nie posiadasz zawodu, nie ukończyłeś szkoły podstawowej — **ZGŁOŚ SIĘ w Komendzie 42-4 OHP w Tarnowie!**

Jeżeli nie posiadasz ukończonej szkoły podstawowej, pracując na sieci PKP możesz ukończyć Podstawowe Studium Zawodowe o specjalności ślusarz nawierzchni kolejowej.

O ile legitymujesz się wykształceniem podstawowym, możesz ukończyć 2-letnią Zasadniczą Szkołę Zawodową dla dorosłych w zawodzie mechanik urządzeń kolejowych, o specjalności: utrzymanie i naprawy maszyn drogowych.

Jeżeli będziesz nienagannie pracować i uczyć się, możesz uzyskać uprawnienia spawacza lub kierowcy zawodowego.

Pracując w Hufcu będziesz odbywać szkolenie poborowych w Oddziałach Samoobrony. — Junacy będą zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych DRKP Kraków, i otrzymają wynagrodzenie za pracę według przepisów obowiązujących w przedsiębiorstwie PKP oraz bezpłatne zakwaterowanie i częściowo odpłatne całonocne wyżywienie.

Do przyjęcia potrzebne są następujące dokumenty:

- dowód osobisty
- ostatnie świadectwo szkolne
- zaświadczenie o rejestracji wojskowej lub książeczka wojskowa
- sześć zdjęć.

Szczegółowych informacji udziela Komenda 42-4 OHP Tarnów, ul. Spytka z Melsztyna 1b — tel. kol. 480. K-1253

271 wizyta w Komitecie Organizacyjnym „OLIMPIADA-80”

Święto—nie biznes

na obiad. Teraz Wy, a następnie muszę spokojnie się nad papierami. Koło 20.00 pójde do domu. Acha, w międzyczasie spotkałem się jeszcze z grupą japońskich handlowców. Oficjalnie pracuję — osiem godzin, nieoficjalnie dziesięć do dwunastu. Ale nie więcej. Serce, jeśli już pytać, funkcjonuje tymczasem bez zarzutu.”

Stan przygotowania obiektów

sportowych i turystycznych, obliczonych na przyjęcie gości zagranicznych rysuje się optymistycznie. Podobną opinię wyraził lord Kilianin podczas swojej wizyty. Warto pamiętać, że Moskwa jako miejsce wszechzwiązkowych dorocznych spartakiad, obejmujących sportowców z liczącego 270 mln ludności kraju, ma jako taka szereg wielkich reprezentacyjnych obiektów sportowych. Dlatego główny stadion olimpijski w Parku w Łuznikach wymagać będzie jedynie renowacji. Podobnie przebudowie i unowocześnieniu (a nie budowie) podlegają kompleksy sportowe dwóch największych moskiewskich klubów CSKA i Dynamo. Wojskowy zresztą zakończył prace. Dobra taż końca budowa wioski olimpijskiej w Tałinie (dzielnica Moskwy), i szeregu innych obiektów.

Cały plan został tak skonstruowany, że przeznaczonego procent inwestycji wchodzi do 20-letniego perspektywicznego programu rozbudowy Moskwy, stanowiąc jego część. Jeśli więc rozpoczęto prace przy budowie centrum prasowego (na Zubowskim Bulwarze), to cieszy się również Agencja Prasowa „Nowosti”, która będzie o olimpiadzie gospodarzem tego budynku. Jeśli trwają prace przy budowie nowej nitki metra, a także szerokiej arterii drogowej, to obie one należą do planu rozwoju Moskwy i w 20-letnim programie i tak należało je zrealizować. Podobnie z centrum radiowo-telewizyjnym, będącym w budowie, niezbędnym dla stolicy. 16 kanałów i możliwość emitowania 100 programów naraz przewiduje się tutaj. 120 metrów wieży telewizyjnej wyrosło już z ziemi, ale do 340 metrów jeszcze daleko, a taka właśnie jest planowana.

„Trzy dni temu oddano do eksploatacji nowy hotel we wschodniej części Moskwy; stąd jest to pierwsze piętro w rejonie Izilu, gdzie powstanie turystyczny kompleks. Wielkich problemów nie ma — mówi

Stefan Ciepły

Przed najazdem

Przed kilkunastoma dniami z Australii pod adresem Komitetu Organizacyjnego „Olimpiady-80” w Moskwie nadszedł telegram zgłaszający zapotrzebowanie na 5 tys. miejsc. Dzień w dzień napływają prywatne listy, czeki „dewizowe” itp. W ogóle pytanie: jak Moskwa przetrzyma ten międzynarodowy najazd (czy „zajazd”), pojawia się w prywatnych rozmowach nader często.

Otóż, choć pozostało jeszcze kilkadziesiąt dni do Olimpiady, można sformułować pogląd, że Moskwa już sobie poradziła. Zamówienia, listy, czeki odesłały się nadawcom. „Nie tędy droga — mówi tow. Szewczenko. Zasady przyjazdów ustaliliśmy na podstawie analizy realnych możliwości hotelowych i sportowych”.

Co to znaczy „realnych”? Otóż we wszystkich obiektach sportowych Moskwy, gdzie odbywać się będzie Olimpiada znajduje się, a raczej znajdować się będzie jednorazowo 400—420 tys. miejsc. Jeśli przyjąć, że imprezy sportowe odbywać się będą rano i wieczorem, można tę cyfrę podwoić do 800 tysięcy. Otóż połowę tych miejsc przeznacza się dla mieszkańców 8-milionowej stolicy Kraju Rad. Druga natomiast połowa pozostaje dla turystów, ale nie tylko z zagranicy. 50 procent „pójdzie” dla mieszkańców Związku Radzieckiego, którzy przyjadą z różnych stron i republik, a 50 procent dla turystów z zagranicy. I te mniej więcej 200 tys. miejsc na każdy dzień Komitet Organizacyjny przekazuje do dyspozycji Narodowym Komitetom Olimpijskim. Naturalnie rozdzielnie uwzględni tradycje sportowe krajów, możliwości ekonomiczne przejazdów, zainteresowanie sportem itp. Ostateczną decyzję załatwiająca szczegółowe pule biletów dla każdego z krajów podejmuje Międzynarodowy Komitet Olimpijski, który ten system rozprzedażowy już zaakceptował. Tak więc Narodowy Komitet Olimpijski dysponuje sponując bilety między własne biura turystyczne i dopiero wtedy dojdzie do kontaktów z „In-touristem” i „Sputnikiem”. Łącznie można więc oczekiwać około 300 tys. turystów z zagranicy.

Stefan Ciepły

Ostatni etap przygotowań hokeistów

Po zgromadzeniu w Oświęcimiu, gdzie polscy hokeiści intensywnie trenowali i rozgrywali mecze sparingowe z radzieckimi hokeistami, 22-osobowa kadra wyjechała dziś do Ufy w ZSRR. Tu Polacy szlifować będą ostatecznie formę przed trzema meczami o mistrzostwo świata w grupie „B”. Drugim trenera Józefa Kurka rozegra w Ufie 2 mecze kontrolne z tamtejszą drużyną Salawat. Aktualnie w kadzie znajdują się: Andrzej Tkacz (GKS Katowice), Henryk Wojtynek (Naprzód Janów), Andrzej Słowakiewicz (Podhale), Bogdan Krawczyk (Baltona), Jerzy Potz, Stanisław Szewczyk (obaj ŁKS), Marek Marciniak, Andrzej Szczepaniak (obaj GKS Katowice), Walenty Ziętara, Mieczysław Jaskierski, Stefan Chowaniec (wszyscy Podhale) Leszek Wojcik (Polonia Bydgoszcz), Henryk Pytel (Zagłębie Sosnowiec), Ryszard Nowiński, Zdzisław Włodarczyk (obaj ŁKS), Bogdan Zdziubiński, (Podhale), Andrzej Dziuba, Krzysztof Ślusarczyk, Wiesław Jęzbek (wszyscy Baltona), Leszek Kozłowski (Legia W-wa), Włodzisław Olszewski (Stoczniowiec Gdańsk), Leopold Warzecha (Słowań Bratysława). Jak poinformował reporter

„Gazety” sekretarz generalny Polskiego Związku Hokeja na Lodzie Józef Okapiel, kadra narodowa wyposażona została w najlepsze jakości sprzęt: kanadyjskie łyżwy, fińskie i szwedzkie ochraniacze oraz polskie kiję z wytwórni Bronisława Smoleń w Miecinie. Kiję te zostały specjalnie przygotowane dla poszczególnych zawodników, uwzględniając ich osobiste cechy i styl gry. Są one, jak twierdzi fachowcy, najwyższej jakości i przewyższają swą jakością renomowane kiję kanadyjskie i fińskie.

Wszystko uczynione zostało z zamiarem, aby polski zespół do występów w Sapporo przygotowany został jak najstarszy. Polska drużyna wraca do kraju 5 marca, a już następnego dnia wyrusza do Japonii.

Układ spotkań w rozgrywkach grupy „B” jest dla Polaków korzystny. W pierwszym pojedynku spotkają się oni z Holandią. Z najgroźniejszym przeciwnikiem NRD Polacy spotkają się dopiero w czwartym pojedynku. Wszyscy liczą, że będzie to po jednym zwycięstwie i że biało-czerwoni wrócą znów do grupy najlepszych zespołów światowej hokeja. Życzymy im tego serdecznie. (rm)

odpryski sportowe

Trudne zadanie dla Pappa

Złote czasy boksu węgierskiego należą do przeszłości. Ostatnio po wyciszeniu się z ringu mistrza olimpijskiego z Monachium, w wadze muszej Gyorgy Gede i byłego mistrza Europy Tibora Badari — trener reprezentacji narodowej Laszlo Papp stanął przed trudnym zadaniem zbudowania nowego silnego zespołu prawie od podstaw.

O mistrzostwo Europy według nowego systemu?

Na zakończenie w Zurychu posiedzenia komitetu organizacyjnego piłkarskich mistrzostw Europy 1980 r. dy-

skutowano m. in. nad zmianą obowiązującego regulaminu rozgrywek końcowych. Opracowano trzy warianty mające stanowić najlepszy system.

1 — zachowanie starego systemu przewidującego przeprowadzenie ćwierćfinałów i rundy kołowej (półfinału finału) w kraju jednego z czterech zakwalifikowanych do rozgrywek końcowych.

2 — wprowadzenie rozwiązania jak w rozgrywkach o Puchar UEFA system mecz i rewanż w czasie trzech ostatnich sześciu rozgrywek co wpłynęłoby niekorzystnie na ich atrakcyjność.

3 — mecz rundy końcowej (8 drużyn) w jednym z krajów ośmiu.

W marcu w Zakopanem

Zimowe Igrzyska Młodzieży

Memoriał i Bieg Gąsienic

Pogoda w Tatrach jest zmienna i nieprzewidywalna. Luty był kapryśny i po natrątach zimy skończył się aurą wiosenną z temperaturą piętnaście stopni powyżej zera. Jak będzie w marcu? Jedni zapowiadają natręt zimy, inni pełnię wiosny. A tymczasem jak zwykle, w marcu przewidziano kilkanaście poważnych imprez sportowych. Z konieczności musiałyby się one odbywać wysoko w górach, a więc bez udziału publiczności. Być może nie będzie tak źle.

Już pierwszego marca rozpoczynają się Ogólnopolskie Zimowe Igrzyska Młodzieży, tradycyjnie organizowane w Zakopanem, mimo że za każdym razem mówi się, iż nie tylko Tatry na-

Z WIZYTĄ W MAŁYCH KLUBACH

KS „ARMATURA”

sują się w czołowej lidze międzywojewódzkiej. Kto wie, czy sekcja ta jako pierwsza nie zdobędzie ostrogi ligowych. W klubie szczególnie duże uwagi poświęca się sportowi dziewcząt. Uprawiają one z powodzeniem koszykówkę, grając w A klasie z szansami awansu. Drużyna siatkówki dziewcząt gra w lidze międzywojewódzkiej.

Mały klub, bo taki jest KS „Armatura”, nie ma oczywiście łatwego życia. Często brak sprzętu, kwalifikowanych instruktorów, odpowiednich obiektów, jak np. siłowni dla ciężarowców. Korzystają oni z obiektów „Garbarni”, co stwarza niewątpliwie trudności w przeprowadzaniu racjonalnego treningu. Ale KS „Armatura” własnym sumptem wybudowała i utrzymuje boiska sportowe oraz halę iżw. popularnie „balon”, w którym treningi odbywają się od rana do zmroku, a korzystają z tego obiektu nie tylko własne sekcje. Obiekt udostępnia się innym klubom oraz szkołom, bo

tu działacze „Armatury” szukają narybku dla własnych sekcji, wyławiają „talenty, po prostu dlatego aby rozwijać sport i organizować go w najszerszych kręgach.

Klub znajduje uznanie wśród załogi, która dobrowolnie wspiera jego kasę komiesiecznymi składkami. Również dyrekcja na czele z dyrektorem mgr inż. Czesławem Baszem, honorowym prezesem klubu nie szczępli klubowi pomocy materialnej, wspomagając przedsięwzięcia organizacyjne.

Klub ma służbę załozde. Takie jest założenie zarządu KS „Armatura” i służy jej, o czym świadczy najbardziej fakt, że w ogólnopolskim współzawodnictwie, organizowanym przez Centralną Radę Związków Zawodowych pod nazwą Klub — Załozde, KS „Armatura” zajęła w kraju czołowe III miejsce uzyskując dyplom honorowy oraz nagrodę 50 tys. zł. Wyprzedziła jedynie „Armaturę” tacy potentaci jak Stal Mielec i Motor

Tarnów. Jest to niewątpliwie sukces, którym warto się pochwalić. Ale co Klub uczynił dla załogi? Systematycznie organizował imprezy masowe i rekreacyjne, urządzał spartakiady w wielu dyscyplinach sportowych, w spartakiadach startowały zespoły reprezentujące wszystkie wydziały produkcyjne. Bo też wszystkie wydziały reprezentowane są w zarządzie Klubu, mając swoje sekcje, które w wydziałach mają za swoich organizatorów i popularyzatorów sportu.

Sport masowy pojęty w jak najszerszym tego słowa znaczeniu, rozszerzenie jego programów, wprowadzenie 10-minutowek, czyli gimnastyki rekreacyjnej wszędzie tam, gdzie praca jest monotonna i wymaga odprężenia — to zadania najbliższe. Aktualnie szkolę się kilku instruktorów sportu, którzy podejmą ta trudną, ale jakże konieczną działalność.

Sekretarz Klubu Tadeusz Mucha przedstawił mi perspek-

tywiczny plan rozwoju poszczególnych sekcji. Jego głównym celem jest rozbudowa szeregów zawodniczych i stworzenie im jak najlepszych warunków uprawiania sportu, przede wszystkim w hali sportowej i na obiektach otwartych. Hala sportowa została poddana zabiegom renowacyjnym, jest stosunkowo funkcjonalna i na warunki małego klubu obiektem wystarczającym. Z powodzeniem zakończono budowę kotłowni, urządzono także odpowiednie zaplecze socjalne z natryskami i umywalkami, a w perspektywie jest budowa pawilonu-szatni. Zrobiono już wykopy pod fundamenty i zgromadzono część potrzebnego materiału. Mrozy i śniegi przeszkadzały w kontynuowaniu prac, ale będą one realizowane już z nadejściem wiosny.

Życzliwość i zrozumienie towarzyszy ambitnym przedsięwzięciom, jakie realizuje Klub. Ze strony władz sportowych, władz administracyjnych i politycznych Dzielnicy, Rady Kultury Fizycznej „Stal” w Warszawie. Napawa to optymizmem i pozwala przypuszczać, że KS „Armatura” wzmocni i rozszerzy swoją działalność, że będzie już nie tylko klubem silnym, lecz także klubem wspaniałym, który przyczyni się do rozwoju i ożywienia sportu w Zakopanem.

Ryszard Malinowski

CO GDZIE, KIEDY?

Poniedziałek, 28 lutego Romana, jutro Albina

TEATRY

SŁOWACKIEGO (pl. Ducha 1): A. Schönberg: Księżycowy Pięć, Noc rozjaśniona — 19.15 (scena operowa), JAMA MICHAŁKA (Folwark 45): Kabaret: „De Revolutionibus” — 20. KAWIARNIA LITERACKA (Piłarska 7): Kabaret: „Szamujmy Marynie” — 19. Pozostałe teatry — nieczynne.

KINA

APOLLO (Solskiego 11): Zwycięzca (ZSRR 12 lat) * 16, 18, 20, DOM ZOLNIEZA (Lubicki 48): Młga (pol. 15 lat) * 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

WYSTAWY

WYSTAWA: 10: Wystawa — SŁOWACKIEGO (pl. Ducha 1): A. Schönberg: Księżycowy Pięć, Noc rozjaśniona — 19.15 (scena operowa), JAMA MICHAŁKA (Folwark 45): Kabaret: „De Revolutionibus” — 20. KAWIARNIA LITERACKA (Piłarska 7): Kabaret: „Szamujmy Marynie” — 19. Pozostałe teatry — nieczynne.

KINA

APOLLO (Solskiego 11): Zwycięzca (ZSRR 12 lat) * 16, 18, 20, DOM ZOLNIEZA (Lubicki 48): Młga (pol. 15 lat) * 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

WYSTAWY

WYSTAWA: 10: Wystawa — SŁOWACKIEGO (pl. Ducha 1): A. Schönberg: Księżycowy Pięć, Noc rozjaśniona — 19.15 (scena operowa), JAMA MICHAŁKA (Folwark 45): Kabaret: „De Revolutionibus” — 20. KAWIARNIA LITERACKA (Piłarska 7): Kabaret: „Szamujmy Marynie” — 19. Pozostałe teatry — nieczynne.

KINA

APOLLO (Solskiego 11): Zwycięzca (ZSRR 12 lat) * 16, 18, 20, DOM ZOLNIEZA (Lubicki 48): Młga (pol. 15 lat) * 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

SZPITALA

CHIRURGICZNY: Kopernika 21, CHIRURGII DZIECI: Prokocim, NEUROLOGICZNY: Prądnicka 35, UROLOGICZNY: Prądnicka 35, KULISTYCZNY: Kopernika 35, LARYNGOLOGICZNY: os. Na Skarpie 65.

MYŚLENIE

MYŚLENIE (Szpitalna 2) — 204-44 (cała doba), PROSZOWICE (Kopernika 2) — tel. 251 (cała doba), INFORMACJA SŁUŻBY ZDROWIA.

KRAKÓW

PRZYCHODNIA REJ. nr 5 (al. Pokoju 6) tel. 131-80, 133-86 (18-22).

PRZYCHODNIA REJ. nr 8 (N. Ruda, Jagiellońska bl. 1) — tel. 489-13 (18-22).

PRZYCHODNIA REJ. nr 1 (Gala 24) — tel. 721-35 (18-22).

PRZYCHODNIA REJ. nr 2 (Kraśnickiego Boczna 3) — tel. 613-33 (18-22).

PRZYCHODNIA PRZYSZPITALNA W MYŚLENICACH (15-20).

PRZYCHODNIA PRZYSZPITALNA I REJONOWA W PROSZOWICACH (Koścuszki 30) (15-20).

Wszystkie placówki udzielają porad ambulatoryjnych oraz przyjmują wizyty domowe w zakresie ogólnym, pediatrycznym, stomatologicznym i zabiegowym. (inne oddziały szpitali wg rejontacji).

INNE

SPÓŁDZIELCY PUNKT PEDYATRYCZNY — zamawianie wizyt domowych od 18 do 23.30, tel. 166-43, 689-43.

INFORMACJA O USŁUGACH: 653-88, 800-44 (7-19).

PUNKT INFORMACJI APTECZNEJ: 107-65 (czynny 8-15).

CENTRUM INFORMACJI TURYSTYCZNEJ WAWEL-TOURIST, ul. Pawia 8 tel. 260-91 (czynny 8-19).

POMOC DROGOWA: tel. 417-69, 419-29 (czynny od 7 do 23), tel. 144-62 (czynny od 7 do 19).

TOWARZYSTWO ŚWIADOMOŚCI MACIERZYŃSTWA (Boh. Stalina 13) tel. 578-08 (czynny od 8 do 18).

TELEFON ZAUFANIA: 371-37 (15-24).

MIŁOŚCIZNY TELEFON ZAUFANIA: 611-42 (14-18).

TELEFON ZAUFANIA — MILICJA RADZI: 216-41 (czynny całą dobę).

POGOTOWIE

Siemradzkiego 1, wypadki tel. 09 zachorowania i przewozy 390-65. Rynek Podgórski 2, 625-50, 657-57, al. Pokoju 7, 109-01, 105-73, Lotniskowa 745-09, N. Ruda 422-42, 417-70, Proszowice 4, Wybrzeże 09, Skawina 09, Wieliczka 9, 557-68, Krzeszowice 9, 88, Jerzmanowice 384 tel. 40.

APTEKI

Rynek Gl. 42, pl. Wolność 7, Pstrowskiego 94, Nowa Huta — Centrum A.

MYŚLENIE: (Zeromskiego 5) — tel. 214-48.

SKAWINA (Słowackiego 5) — tel. 250.

WIELICZKA (os. Sienkiewicza bl. 24) — tel. 654.

RADIO

PROGRAM I

NA FALI 1322 m

DZIENNIKI: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 12.00, 15.00, 16.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00.

10.30 „Chłop” — fragm. pow. W. Reymonta. 10.40 Druga młodość ragime'u. 11.00 Tu radio kierowców. 11.05 Refleksy. 11.15 „Górnik” — ekspres muz. 11.30 Kone. przed hejnałem. 11.55 Kom. o st. wód. 12.25 Słynne tematy filmowe. 12.45 Poln. kwadrans. 13.00 Pios. o Rucie „Katowice”. 13.15 Kone. życzeń. 13.35 Wieś tańczy i śpiewa. 14.00 Tu radio kierowców. 14.05 Mały konc. z twórcz. J. Haydn. 14.20 Sport to zdrowie. 14.25 Rytm młodych — naszych sąsiadów. 15.05 List z Polski. 15.10 Z polskiej fonoteki. 15.35 J. Ptaszyn-Wróblewski przedstawia. 15.45 U. przyjaźni. 15.11 Propoz. do Listy. 15.30 Aktualności kult. 15.55 Z duchy i matych płyt — aud. M. Skolarskiego. 16.35 Huta „Katowice” na głos. 17.00 Radiokurier. 17.20 Parada polskiej pios. 17.40 Syntetyczny instrumental. 18.00 Ma. i aktualności. 18.25 Tu radio kierowców. 18.35 Przeb. non-stop. 19.15 Warszawa Ork. PR i TV. 19.15 S. Rachonia. 19.40 Kone. z

Wydanie A

SPORT

Pogoń — Wisła 2:1

POGOŃ: But, Bartłomowicz, Malinowski, Wawrowski, Kozłowski, Bobi, Szostakowski, Kasztelan, Kensis, Wolski.

WISŁA: Adamczyk, A. Szymanowski, Maculewicz, Musiał, (od 73 min. Gązda), Ptaszewski, H. Szymanowski, Jalocho, (od 46 min. Wróbel), Kapka, Nawalka, Iwan, Pawlikowski.

Pogoń Szczecin — Wisła Kraków 2:1 (1:0). Bramki zdobyli: dla Pogoni — Benon Szostakowski (24 min.) i Andrzej Bar-

łtomowicz (70 min.), a dla Wisły — Andrzej Iwan (89 min.). W poczynaniach obu drużyn zbyt dużo było jeszcze chaosu i przypadkowości — za mało przyspieszenia i ostrych strzałów. Pogoń, oprócz bardzo dobrych okresów gry i szybkich akcji, miała także zdecydowanie słabe. W Wiśle wyraźnie dał się odczuć brak zawodnika, który potrafiłby pokierować grą. Ponadto kilka błędów popełniła niezawodna zwykle linia obronna m. in. Musiał.

Legia Warszawa — Odra Opole 1:0 (0:0) bramkę zdobył w 66 min. Szczesnak.

Slask Wrocław — Stal Mielec 1:1 (0:0). Jedyną bramkę zdobył Garkowski w 63 min.

GKS Tychy — Zagłębie Sosnowiec 1:0 (0:0). Bramki zdobył Szachnaltowski w 87 min.

Górniki Zabrze — Szombierki Bytom 2:1 (1:0). Bramki dla Górnika zdobyli: Radecki (30 min.), Zawada (88 min.), dla Szombierki — Grzywaczewski (53 min.).

ROW Rybnik — ŁKS Łódź 0:1 (0:1). Bramkę zdobył w 36 minucie Milczarski.

Lech Poznań — Arka Gdynia 0:2 (0:0). Bramki dla gości zdobyli: Kupeczyński — 73 min. i Kwiatkowski — 76 min.

Widzew Łódź — Ruch Chorzów 1:1 (0:0). Bramkę dla Widzewa zdobył w 48 min. Gapiński, dla Ruchu w 68 minucie Wira.

1. ŁKS 16 24 27—12
2. Slask 16 22 20—18
3. Pogoń 16 21 24—17
4. Stal M. 16 19 22—16
5. Widzew 16 19 27—23
6. Legia 16 18 23—19
7. Zagłębie 16 18 16—17
8. Wisła 16 16 21—14
9. Górnik 16 16 17—20
10. Ruch 16 15 23—26
11. Szombierki 16 15 20—23
12. Arka 16 14 18—22
13. Odra 16 13 19—20
14. ROW 16 10 19—27
15. GKS Tychy 16 9 14—25
16. Lech 16 7 14—27

Wawel przegrywa
I liga piłki ręcznej mężczyzn: Gwardia Warszawa — Wawel Kraków 26:20 (13:9) — sobota. Najwięcej bramek zdobyli: Władowski 9 i Nawroć 4 dla Gwardii oraz Kozioł 10 i Koper 4 dla Wawelu.

Zwycięstwo pięściarzy Wisły

W Krakowie rozegrano kolejny pojedynek o Puchar Polski w boksie, w którym Wisła Kraków pokonała wysoko Gwardię Łódź 14:6. Najładniejszą walkę stoczyli w wadze muszej Horak Wisła z Urbanem. Walka nie została rozstrzygnięta.

A oto dalsze wyniki (od wagi koguciej do ciężkiej): Samuś

Szansa dla młodych...

Świeżo w pamięci mamy jeszcze ogromne przeżycia z Olimpiady w Montrealu, jakich doświadczyli nam polscy lekkoatleci — Irena Sześcińska, Jacek Wesoła, Tadeusz Ślusarski, Bronisław Malinowski i wielu innych wspaniałych sportowców.

PRZED NAMI — MOSKWA 1980
Okręgowy Związek Lekkiej Atletyki w Krakowie proponuje sprawdzenie swoich możliwości i podjęcie treningu lekkoatletycznego uczniom i uczniom klas VII i VIII szkół podstawowych województwa małopolskiego.

Uczniowie mający dobre wyniki w nauce — po zaciągnięciu opinii nauczyciela w/w i uzyskaniu zgody rodziców, mają nadsyłać swoje zgłoszenia do dnia 31 marca 1977 r. pod adresem: Okręgowy Związek Lekkiej Atletyki ul. Smoleńsk 16; 31-112 Kraków.

W zgłoszeniu prosimy podać: adres zamieszkania, nazwę i adres szkoły, nazwisko i imię nauczyciela w/w i ewentualne wyniki, uzyskane w konkurencjach lekkoatletycznych.

Dla zgłoszonych kandydatów zostanie przeprowadzony sprawdzian przez szkoleniowców lekkiej atletyki, pracowników naukowych AWF, który zdecydować o przydatności do określonej konkurencji.

O miejscu i terminie sprawdzianu zainteresowani zawiadomieni zostaną listownie.

Czekamy na odzew sportowców młodzieży naszego województwa.

Adam Ogorzałek

W dniach posuchy

Od kilkunastu tygodni mam kłopoty ze swoim fioletem. Nie odczuwam, mimo to, wewnętrznej potrzeby wyprowadzenia się z biegnących wydarzeń sportowych. Wy-

świadczenie, że jestem wśród najlepszych. Jacek Wesoła z chęcią radzi, atakujący poprzecznie, Fibak walczący w Houston, Szurkowski gubiący rywala na pamiętnym wrażeń pod Barceloną — to były fascynujące zdarzenia, wzbogacające nas emocjonalnie. W efekcie rozpaskudziłam się jako kibice i teraz — jak czytamy w prasie sportowej — żądnam „Liverpoola” — nie mam nam ponoć zażenować.

Jeśli mam do wyboru pięściarzy turniej naszych asów, biegi Sześcińskiej na antypodach, czy samochodowy Rajd „Stomilu” — to obojętnie wolę już loty narciarskie Steinera, Innauera i Novaka. Ale jeszcze wyżej stawiam

transmisję z angielskich boisk piłkarskich, bo chociaż istotnie wrzuca się tam według schematu górne piłki na pole bramkowe aż do znużenia, to jednak zadziorność, skoczność i pomysłowość Anglików w walce o tę górę piłki zaciekała mnie wystarczająco. Mogłbym codziennie oglądać takie mecz, tak jak kiedyś krakowskie Błonia obojętnie, gdy padający ze zmęczenia chłopcy walczący zawiąziła o zwycięstwo.

Na Błoniach znowu kopie się piłkę, ale jakoś inaczej. Mniej teraz ualentowanych dryblerów i szybkich skrzydłowych, umiających miękko zacentrować. Nade wszystko jednak mniej dzielnosti i nie-

ustępliwości. Jest to na pewno piłka skuteczniejsza, ale już nie tak piękna. Chyba dlatego mój gust ukształtowany ćwierć wieku temu, pcha mnie ku telewizorowi, gdy kopią piłkę odrobinką tradycyjnie Angliki.

Pewnie że podobą się mi Cruyff, bo ma osobowość, polot i elegancję ruchów. Ale ci, którzy twierdzą, że Holendrzy są o klasę lepsi od Anglików, zapominają, że znakomity Johann gra inaczej niż jego rodacy. W tym precyzyjnym kolektynie dano mu szansę pozostania indywidualnością. Tej szansy nie miał Eusebio, bo Portugalczyk nie stanowił tak solidnego wsparcia dla swojej gwiazdy.

Wyspiarze przegrują mecz między państwowe z wielką powagą. Pamiętajmy, nieodległe czasy, gdy dwie nacje, drużyny klubowe toczyły porównując mecz na europejskich boiskach, a reprezentacja zupełnie się nie liczyła wśród potęg futbolu. Iż razy wyrzuciło się nam wtedy westchnienie... Gdybyż tak zamiast narodowej jednostki powalczyl klub Szostyński, Lubońskiego i Oślińskiego!

Podobnie chyba wygląda dziś sprawa piłki w Anglii. Dziesięć zespołów ligowych tego kraju może z powodzeniem rywalizować w wielomeczach z dziesiątką drużyn Czechosłowacji, choć nasz południowy sąsiad odniósł

w ubiegłym roku większe bez wątpienia sukcesy. Piłkarstwo nad Tamizą jest biznesem i napa w d g gra się tylko w lidze, bo to przynosi wymierne korzyści. Tak mnie się wydaje i tak oceniam sytuację polskiego piłkarstwa w okresie przed Górkim i Gmochem.

W erze Górkiego i Wagniera interes reprezentacji postawiono na pierwszym planie i to doprowadziło do sukcesów. Skoncentrowanie uwagi na elicie ma jednak i skutki uboczne. Może właśnie dlatego nie odnosi my sukcesów w europejskich pucharach klubowych? W siatkówce liczymy się wciąż wśród najlepszych, ale ani ośmioletni studenci, ani „Resovia” nie

siegnęły po tytuł klubowego mistrza kontynentu. O piłkarzach nie wypowiadam się, bo trudno już dziś przeczekać, co są naprawdę warti.

W dniach posuchy na naszych boiskach i lodowiskach nie porwa mnie nawet rywalizacja Klammara ze Stenmarkiem na alpejskich trasach. Ze smutkiem patrzyliśmy na zawody w Szczyrku, gdzie ostatecznie okazało się, że narciarstwo wyczynowe w Polsce nie istnieje. Pozostało tylko nadzieja, że podopieczni ministra Kuberskiego rozpoczynający futuro swoje sportowe juvenalia trafią w ręce dobrych trenerów. Równolegle trzeba będzie jeszcze pary spraw wyjaśnić, ale to już temat na osobny artykuł.

Goście rozpoczęli mecz obiektem stwarzając dwie groźne sytuacje pod bramką Pogoni. Później gra się jednak wyrównała. W drugiej części meczu gra wyraźnie ożywiła się co było przede wszystkim zasługą Pogoni. W tym okresie jej napastnicy m. in. Kasztelan zmarowali kilka dobrych sytuacji podbramkowych.

W drużynie Pogoni pierwszoplanowym zawodnikiem był Henryk Wawrowski, skuteczny

W obronie i umiejętnie włączający się do akcji ofensywnej. Dobrze grali również — obrońca Andrzej Bartłomowicz, Benon Szostakowski, Adam Kensis, Leszek Wolski, słabiej niż oczekiwano zagrał Zenon Kasztelan.

Wisła wypadła poniekąd oczekiwania. Słabiej niż oczekiwano wypadł Musiał, w lepszej formie widziano też w Szczecinie Antoniego Szymanowskiego.

Emocji nie zabrakło

Dużym zainteresowaniem kibiców — mimo chłodnej pogody — cieszyły się inauguracyjne mecze wiosennej rundy rozgrywek o mistrzostwo ekstraklasy. Jak to zwykle na początku sezonu bywa, poziom nie wszystkich spotkań był wysoki, ale emocji nie zabrakło. Zanotowano też kilka niespodzianek...

Meczem numer jeden był pojedynek ćwierćfinałowy Pucharu Zdobywców Pucharów Śląska Wrocław z obrońcą tytułu mistrza Polski Stalą Mielec. Po ciekawej grze cenne zwycięstwo odniósł Slask. Forma jaką zademonstrował Slask napawa optymizmem przed śródomiejowym pojedynkiem z SC Napoli.

Do zmiany lidera jednak nie doszło. „Mistrz jesieni” —

ŁKS Łódź nie zamierza oddać pierwszego pozycji. Łódzianie pokonali na wyjeździe ROW Rybnik 1:0.

Cenne punkty wywalczyła Arka Gdynia wygrywając w Poznaniu z zagrożonym też spadkiem — Lechem 2:0. Arka awansowała w tabeli, a Lech spadł na ostatnie miejsce. Nie powiodło się Wiśle w Szczecinie. Krakowianie po słabym meczu stracili obydwie punkty i szansę nawiązania walki z czołową.

W Zabrzu Górnik wygrał z Szombierkami 2:1, w Warszawie miejscowa Legia pokonała Odrę Opole 1:0, a w spotkaniu Widzew Łódź — Ruch Chorzów padł jedyny w tej serii remis (1:1).

W 5 meczach 16 kolejek strzelono 14 bramek.

Niekorowani już na mistrza Polski koszykarze Śląska przegrali dwukrotnie w Poznaniu z Lechem 96:104 i 96:110! Występująca w swojej hali Resovia nie dała żadnych szans Wybrzeżu zwyciężając dwukrotnie 101:88 i 111:87. Wreszcie trzeci zespół bezpośredniej czołówki Wisła przegrała z Górnikiem w Wałbrzychu 95:96 (48:62). Beniaminek ekstraklasy po bardzo dobrej, konsekwentnej i skutecznej grze pokonał

mistrzów Polski. Górniczy byli zespołem lepszym zwłaszcza w pierwszej połowie, w której stosując szybkie ataki wybili wiślaków całkowicie z konceptu.

Wczoraj wiślacy wzięli pełny rewanż i zwyciężyli 106:95 (54:49).

W pozostałych meczach: Lech — Slask 104:96, 110:96, Resovia — Wybrzeże 101:88, 111:87, Lublinianka — ŁKS 52:79, 53:69, Gwardia Wrocław — Polonia W-wa 78:91, 100:124, Spójnia

Gdańsk — Start Lublin 76:73, 67:54.

1. Slask 76 3776—3258
2. Resovia 72 3782—3341
3. Wisla 71 4097—3666
4. Lech 70 3847—3610
5. Wybrzeze 70 3834—3513
6. Polonia 69 3545—3455
7. ŁKS 59 3496—3413
8. Spojnia 58 3160—3345
9. Start 58 3266—3444
10. Górnik 57 3693—3826
11. Lublinianka 52 2891—3554
12. Gwardia 44 3142—4014

Koszykówka mężczyzn

W meczu o mistrzostwo II ligi koszykówki mężczyzn Korona Kraków pokonała Społem Łódź 74:65 i 71:65. AZS Kraków pokonał Start Łódź 64:33 i 81:73.

Siatkówka mężczyzn

Siatkarze Unii Tarnów pokonali Stal Mielec 3:1 (15:8, 8:15, 15:13, 15:7). W rewanżowym meczu Unia przegrała 1:3 (12:15, 8:15, 15:0, 16:18).

Piłka ręczna

MDK Tarnów przegrała mecz o mistrzostwo I ligi piłki ręcznej w Chorzowie z tamtejszym AKS-em 13:24 (10:9), Cracovia przegrała z AZS W-wa 13:14 (6:4).

AZS Warszawa — Cracovia Kraków 12:10 (3:4).

A. Jedryjas (Prądniczanek) mistrzem Polski

W Białymstoku podczas mistrzostw Polski juniorów starszych w zapasach w stylu wolnym w wadze 52 kg — Andrzej Jedryjas (Prądniczanek Kraków) zdobył tytuł mistrza Polski.

Wanda remisuje i przegrywa

W I lidze tenisa stołowego kobiet: Wanda Nowa Huta — Siarka Tarnobrzeg 5:5 (sobota) i 4:6 (niedziela).

180 uczestników 3 zimowej spartakiady klubów gwardyjskich

W 7 dyscyplinach narciarskich w Zakopanem w dniach od 28 lutego do 4 marca odbędzie się 3 zimowa spartakiada klubów gwardyjskich.

Na liście zgłoszonych jest m. in. wiceministrzyń świata w biegach Blanka Pauli (CSRS), wiceministrz świata w biegu Fiedor Simaszew (ZSRR) oraz medalistka igrzysk olimpijskich w skokach Henry Glass (NRD).

Organizatorzy mają kłopoty z pogodą. W Zakopanem panuje już od wielu dni odwilż. Nie grozi ona trasom zjazdowym w górach i biegowym na Cyrilli. Najtrudniej jest utrzymać śnieg na skoczniach i trasach biathlonu. Meteorolodzy zapowiadają na szczęście ochłodzenie.

Toto-Lotek

I losowanie: 13, 14, 27, 32, 46, 47 dod. 38.

II losowanie: 23, 25, 27, 31, 35, 46. Banderola 8496.

Lajkonik

I los.: 7, 33, 33, 43, 22, dod. 13.

II los.: 11, 7, 26, 35, 10, dod. 28.

Banderola po 20 zł: 21026, 1026, 026.

Banderola po 10 zł: 026.

W ekstraklasie koszykarzy

Dwie porażki lidera

Niemal kreowani już na mistrza Polski koszykarze Śląska przegrali dwukrotnie w Poznaniu z Lechem 96:104 i 96:110! Występująca w swojej hali Resovia nie dała żadnych szans Wybrzeżu zwyciężając dwukrotnie 101:88 i 111:87. Wreszcie trzeci zespół bezpośredniej czołówki Wisła przegrała z Górnikiem w Wałbrzychu 95:96 (48:62). Beniaminek ekstraklasy po bardzo dobrej, konsekwentnej i skutecznej grze pokonał

mistrzów Polski. Górniczy byli zespołem lepszym zwłaszcza w pierwszej połowie, w której stosując szybkie ataki wybili wiślaków całkowicie z konceptu.

Wczoraj wiślacy wzięli pełny rewanż i zwyciężyli 106:95 (54:49).

W pozostałych meczach: Lech — Slask 104:96, 110:96, Resovia — Wybrzeże 101:88, 111:87, Lublinianka — ŁKS 52:79, 53:69, Gwardia Wrocław — Polonia W-wa 78:91, 100:124, Spójnia

Gdańsk — Start Lublin 76:73, 67:54.

1. Slask 76 3776—3258

2. Resovia 72 3782—3341

3. Wisla 71 4097—3666

4. Lech 70 3847—3610

5. Wybrzeze 70 3834—3513

6. Polonia 69 3545—3455

7. ŁKS 59 3496—3413

8. Spojnia 58 3160—3345

9. Start 58 3266—3444

10. Górnik 57 3693—3826

11. Lublinianka 52 2891—3554

12. Gwardia 44 3142—4014

Koszykówka mężczyzn

W meczu o mistrzostwo II ligi koszykówki mężczyzn Korona Kraków pokonała Społem Łódź 74:65 i 71:65. AZS Kraków pokonał Start Łódź 64:33 i 81:73.

Siatkówka mężczyzn

Siatkarze Unii Tarnów pokonali Stal Mielec 3:1 (15:8, 8:15, 15:13, 15:7). W rewanżowym meczu Unia przegrała 1:3 (12:15, 8:15, 15:0, 16:18).

Piłka ręczna

MDK Tarnów przegrała mecz o mistrzostwo I ligi piłki ręcznej w Chorzowie z tamtejszym AKS-em 13:24 (10:9), Cracovia przegrała z AZS W-wa 13:14 (6:4).

AZS Warszawa — Cracovia Kraków 12:10 (3:4).

A. Jedryjas (Prądniczanek) mistrzem Polski

W Białymstoku podczas mistrzostw Polski juniorów starszych w zapasach w stylu wolnym w wadze 52 kg — Andrzej Jedryjas (Prądniczanek Kraków) zdobył tytuł mistrza Polski.

Wanda remisuje i przegrywa

W I lidze tenisa stołowego kobiet: Wanda Nowa Huta — Siarka Tarnobrzeg 5:5 (sobota) i 4:6 (niedziela).

180 uczestników 3 zimowej spartakiady klubów gwardyjskich

W 7 dyscyplinach narciarskich w Zakopanem w dniach od 28 lutego do 4 marca odbędzie się 3 zimowa spartakiada klubów gwardyjskich.

Na liście zgłoszonych jest m. in. wiceministrzyń świata w biegach Blanka Pauli (CSRS), wiceministrz świata w biegu Fiedor Simaszew (ZSRR) oraz medalistka igrzysk olimpijskich w skokach Henry Glass (NRD).

Organizatorzy mają kłopoty z pogodą. W Zakopanem panuje już od wielu dni odwilż. Nie grozi ona trasom zjazdowym w górach i biegowym na Cyrilli. Najtrudniej jest utrzymać śnieg na skoczniach i trasach biathlonu. Meteorolodzy zapowiadają na szczęście ochłodzenie.

Toto-Lotek

I losowanie: 13, 14, 27, 32, 46, 47 dod. 38.

II losowanie: 23, 25, 27, 31, 35, 46. Banderola 8496.

Lajkonik

I los.: 7, 33, 33, 43, 22, dod. 13.

II los.: 11, 7, 26, 35, 10, dod. 28.

Banderola po 20 zł: 21026, 1026, 026.

Banderola po 10 zł: 026.

W ekstraklasie koszykarzy

Dwie porażki lidera

Niemal kreowani już na mistrza Polski koszykarze Śląska przegrali dwukrotnie w Poznaniu z Lechem 96:104 i 96:110! Występująca w swojej hali Resovia nie dała żadnych szans Wybrzeżu zwyciężając dwukrotnie 101:88 i 111:87. Wreszcie trzeci zespół bezpośredniej czołówki Wisła przegrała z Górnikiem w Wałbrzychu 95:96 (48:62). Beniaminek ekstraklasy po bardzo dobrej, konsekwentnej i skutecznej grze pokonał

mistrzów Polski. Górniczy byli zespołem lepszym zwłaszcza w pierwszej połowie, w której stosując szybkie ataki wybili wiślaków całkowicie z konceptu.

Wczoraj wiślacy wzięli pełny rewanż i zwyciężyli 106:95 (54:49).

W pozostałych meczach: Lech — Slask 104:96, 110:96, Resovia — Wybrzeże 101:88, 111:87, Lublinianka — ŁKS 52:79, 53:69, Gwardia Wrocław — Polonia W-wa 78:91, 100:124, Spójnia

Gdańsk — Start Lublin 76:73, 67:54.

1. Slask 76 3776—3258

2. Resovia 72 3782—3341

3. Wisla 71 4097—3666

4. Lech 70 3847—3610

5. Wybrzeze 70 3834—3513

6. Polonia 69 3545—3455

7. ŁKS 59 3496—3413

8. Spojnia 58 3160—3345

9. Start 58 3266—3444

10. Górnik 57 3693—3826

11. Lublinianka 52 2891—3554

12. Gwardia 44 3142—4014

Koszykówka mężczyzn

W meczu o mistrzostwo II ligi koszykówki mężczyzn Korona Kraków pokonała Społem Łódź 74:65 i 71:65. AZS Kraków pokonał Start Łódź 64:33 i 81:73.

Siatkówka mężczyzn

Siatkarze Unii Tarnów pokonali Stal Mielec 3:1 (15:8, 8:15, 15:13, 15:7). W rewanżowym meczu Unia przegrała 1:3 (12:15, 8:15, 15:0, 16:18).

Piłka ręczna

MDK Tarnów przegrała mecz o mistrzostwo I ligi piłki ręcznej w Chorzowie z tamtejszym AKS-em 13:24 (10:9), Cracovia przegrała z AZS W-wa 13:14 (6:4).

AZS Warszawa — Cracovia Kraków 12:10 (3:4).

A. Jedryjas (